

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0035/2013

7.2.2013

BETÆNKNING

om energikøreplanen 2050, en fremtid med energi
(2012/2103(INI))

Udvalget om Industri, Forskning og Energi

Ordfører: Niki Tzavela

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET	24
UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED.....	29
UDTALELSE FRA UDVALGET OM DET INDRE MARKED OG FORBRUGERBESKYTTELSE	35
UDTALELSE FRA REGIONALUDVIKLINGSUDVALGET	41
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	45

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

Energikøreplanen 2050, en fremtid med energi

(2012/2103(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse "Energikøreplanen 2050" og de ledsagende arbejdsdokumenter (COM(2011)0885);
 - der henviser til direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2012 om energipolitisk samarbejde med partnere uden for EU: En strategisk tilgang til sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energiforsyning
 - der henviser til sin beslutning af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050²,
 - der henviser til sin beslutning om de industrielle, energimæssige og øvrige aspekter af skifergas og –olie³ og sin beslutning om miljøindvirkninger og udvinding af skifergas og skiferolie⁴ vedtaget den 21. november 2012,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48;
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udvalget om miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Regionaludviklingsudvalget (A7-0035/2013),
- A. der henviser til, at hjørnestenene i EU's energipolitik er forsyningssikkerhed (diversitet af kilder), konkurrencedygtige priser og energieffektivitet, hvilket suppleres af den politiske målsætning om at reducere drivhusgasemissioner;
- B. der henviser til, at der skal tages hensyn til europæisk industris konkurrenceevne gennem passende politikker og instrumenter og gennem tilpasning til en proces, der vil genindustrialisere EU's økonomi;
- C. der henviser til, at det er i medlemsstaternes interesse at reducere deres afhængighed af importeret energi med svingende priser og at diversificere energiforsyningen;
- D. der henviser til, at udfordringen i forbindelse med energiforsyningssikkerhed er at afhjælpe usikkerheder, som giver anledning til spændinger mellem stater, og at reducere

¹ EFT L 315 af 14.11.2012.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0086.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0444.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0443.

manglende effektivitet på markedet, som forringer fordelene ved handel for såvel leverandører som forbrugere;

- E. der henviser til, at det er vigtigt at få en tidlig fornemmelse af, om det er realistisk at opnå de vanskelige mål i køreplanen, og at vurdere virkningen heraf på EU's økonomi, ikke mindst hvad angår den globale konkurrenceevne, beskæftigelse og sociale sikkerhed;
- F. der henviser til, at medlemsstaterne, energiselskaber og den brede offentlighed har brug for et klart billede af retningen af EU's energipolitik, der skal understøttes af mere vished inklusive milepæle og mål for 2030 med henblik på at intensivere og reducere risikoen ved langsigtede investeringer;

Målsætningerne i EU's energikøreplan for 2050

1. anerkender de fordele, som medlemsstaterne vinder ved at arbejde sammen for en omdannelse af energisystemet; støtter derfor Kommissionens energikøreplan for 2050 som basis for at fremsætte lovgivningsmæssige og andre initiativer vedrørende energipolitik med henblik på at udvikle politiske rammer for 2030 inklusive milepæle og mål vedrørende drivhusgasemissioner, vedvarende energi og energieffektivitet med det formål at skabe ambitiøse og stabile retlige rammer; bemærker, at der ved definitionen af energimål for 2050 og den mellemliggende periode forudsættes paneuropæisk forvaltning; foreslår, at der i solidaritetens ånd vedtages en strategi, der gør det muligt for medlemsstaterne at samarbejde solidarisk under køreplanen om skabelsen af et europæisk energisamfund; opfordrer til, at de politiske rammer for 2030 defineres efter en tidsplan, der tager hensyn til investorsikkerhed;
2. bemærker, at de foreslåede scenarier for 2050 ikke skal være altbestemmende, men nærmere fungere som et udgangspunkt for konstruktiv dialog om, hvordan Europas energisystem skal omdannes for at opfylde de langsigtede mål om at reducere drivhusgasemissionerne med 80-95 % under niveauet i 1990 inden 2050; understreger, at alle fremtidige energiprognoser, herunder energikøreplanen, bygger på usikre antagelser vedrørende teknologiske og økonomiske udviklinger; opfordrer derfor Kommissionen til at ajourføre køreplanen regelmæssigt; påpeger, at Kommissionens konsekvensanalyse ikke undersøger i nærmere detaljer, hvilke retninger de enkelte medlemsstater, grupper af medlemsstater eller regionale grupperinger muligvis vil slå ind på inden 2050;
3. ser med tilfredshed på, at Kommissionens energikøreplan for 2050 indeholder beskrivelser af forskellige scenarier; understreger, at både de scenarier, der bygger på de nuværende tendenser, og dekarboniseringsscenarioerne kun er prognoser; bemærker, at de som sådan på ingen måde tager højde for alle eventuelle situationer og derfor kun kan være et udgangspunkt for Europas fremtidige energiforsyningsstruktur;
4. understreger nødvendigheden af at videreudvikle de prognoser, der er udarbejdet for energikøreplanen for 2050, også på basis af andre modeller end PRIMES-modellen, og supplere dem med yderligere lavemissionsmodeller (f.eks. "stor andel af kerneenergi", "stor andel af gas med CCS") for at få en bedre forståelse af, hvilke alternative muligheder der findes for at udvikle en mere sikker og omkostningseffektiv energiforsyning med lav emission i fremtiden;

5. erkender, at elektricitet fra kulstoffattige kilder er helt nødvendig for dekarbonisering, hvis der skal være en næsten CO2-fri elektricitetssektor i EU i 2050;
6. fremhæver vigtigheden af EU's energipolitik midt i den økonomiske og finansielle krise; understreger den rolle, som energi spiller for at fremme vækst, økonomisk konkurrenceevne og jobskabelse i EU; opfordrer Kommissionen til at foreslå strategier for tiden efter 2020 og til snarest muligt at præsentere en politisk ramme for 2030 for europæisk energipolitik; mener, at denne politiske ramme bør være i overensstemmelse med EU's dagsorden for dekarbonisering frem til 2050, og at den bør tage hensyn til "no regrets"-mulighederne i køreplanen; opfordrer til at tage skridt til at minimere de negative miljøvirkninger fra energi, men der skal tages hensyn til den virkning, som de trufne foranstaltningerne har på de nationale økonomiers og EU's økonomis konkurrenceevne samt på sikkerheden af elforsyning til borgerne;
7. bemærker, at gennemførelsen af miljø- og klimapolitikken, uden hensyntagen til udfordringer såsom energisikkerhed, ikke kan erstatte en energipolitik, der bør gennemføres i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling, der sikrer de nuværende og fremtidige generationer lige, generel og konkurrencedygtig adgang til energiressourcer, med respekt for miljøet;
8. tilskynder medlemsstaterne til at intensivere deres løbende indsats for at nå de aktuelle 2020-mål på det energipolitiske område i EU med særlig vægt på energieffektivitetsmålet på 20 % inden 2020, hvor vi i øjeblikket ikke er på ret kurs; understreger, at rettidig og fuld gennemførelse af alle bestemmelser i direktivet om fremme af anvendelse af energi fra vedvarende energikilder¹ er afgørende for at nå EU's bindende mål på mindst 20 % inden 2020;
9. opfordrer Kommissionen til at vedtage strategien for regional energispecialisering, så regionerne får mulighed for at udvikle de energikilder, som er de mest effektive, for at opfylde EU's mål for 2050, f.eks. solenergi i Sydeuropa og vindenergi i Nordeuropa; mener, at EU på grundlag af en sådan specialisering bør gå over til at måle europæiske energimål på EU-plan i stedet for nationale mål;
10. mener, at overgangen til en energieffektiv økonomi med lav CO2-udledning er en mulighed ikke kun for bæredygtighed men også for forsyningsikkerhed og konkurrenceevne i Europa, og at en reduktion af drivhusgasemissionerne kan være en konkurrencemæssig fordel på det voksende globale marked for energirelaterede varer og tjenesteydelser; understreger, at dette er en mulighed for SMV'er i EU, der driver virksomhed på markedet for vedvarende energi, som i betydeligt omfang kan sætte gang i udviklingen af iværksættervirksomhed og innovation og eventuelt kan udgøre en af de vigtigste kilder til jobskabelse;
11. understreger, at en klar, sammenhængende og konsekvent politik og regelrammer er af stor betydning som hjælp til at fremme de nødvendige investeringer i "no regrets"-teknologierne som fastlagt i køreplanen på en økonomisk effektiv og bæredygtig måde;

¹ Direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 (EUT L 140 af 5.6.2009). Et forslag til ændring (COM(2012)0595) er til drøftelse.

understreger de overordnede mål i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og opfordrer til at videreføre denne politiske strategi også efter 2020; bemærker, at det er nødvendigt at revidere de eksisterende ”post 2020”-strategier for at kunne træffe en velunderbygget og velovervejet beslutning vedrørende strategierne for tiden efter 2020; understreger vigtigheden af en energistrategi med fokus på at øge EU's energisikkerhed og økonomiske og industrielle konkurrenceevne, jobskabelse, sociale aspekter og miljømæssig bæredygtighed gennem foranstaltninger såsom mere udbredt brug af vedvarende energi, diversificering af forsyningsruter, leverandører og forsyningskilder, energieffektivitet og et mere effektivt og optimeret strømforsyningssystem, der er indrettet på at fremme investering i bæredygtig energiproduktion og kulstoffattig energi samt backup- og balanceringsteknologier;

12. bemærker, at velfungerende kulstofmarkeder og priserne på energikilder spiller en stor rolle for markedsaktørernes adfærd, herunder erhvervsliv og forbrugere; opfordrer til etablering af en politisk ramme for tiden efter 2020 efter princippet om, at forureneren betaler, og langsigtede regler for at garantere sikkerhed for markedsaktørerne;
13. minder om, at det henhører under de enkelte medlemsstaters kompetenceområde at definere deres eget energimiks; anerkender, at energikøreplanen for 2050 supplerer nationale, regionale og lokale bestræbelser på at modernisere energiforsyningen; anerkender derfor medlemsstaternes behov for at samarbejde på grundlag af fælles målsætninger; understreger endvidere, at EU har en meget væsentlig rolle at spille, bl.a. med henblik på at sikre, at nationale politikker er forenelige med EU's målsætninger og bestemmelser, hvis det skal være muligt at nå frem til en energiomdannelse i hele EU, der er velkoordineret, forbundet og bæredygtig; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til fortsat at undersøge mulighederne for at nå EU's langsigtede energimål og klimaændringsmål (som vedtaget af Rådet) som en del af de globale bestræbelser på en teknologisk alsidig, bæredygtig, økonomisk effektiv, konkurrencedygtig og sikker måde med så lidt forvrejning af markedet som muligt og til at fortsætte bestræbelserne på nationalt plan på fuldt ud at udnytte mulighederne for omkostningseffektive energibesparelser, der bl.a. understøttes af EU's tilgængelige finansielle instrumenter; anerkender samtidigt fordelene ved at udvikle en koordineret og, hvor det er relevant, fælles europæisk tilgang, som skal give plads til særlige træk ved små energisystemer og det deraf følgende behov for fleksibilitet;
14. understreger, at energisystemerne i EU-medlemsstaterne skal baseres på egne energiressourcer og deres muligheder for at få adgang til disse, og at dette udgør den grundlæggende søjle for energisikkerheden; mener derfor, at det er mest rationelt, at staterne udvikler de energiteknologier, der har et potentiale, og som medlemsstaterne har erfaring med, og som sikrer dem en kontinuerlig stabil energiforsyning, samtidig med at standarderne for miljø- og klimabeskyttelse overholdes;
15. påpeger, at størstedelen af de planlagte foranstaltninger, ikke som det for øjeblikket er tilfældet, bør koncentrere sig om muligheden for at gennemføre ”top-down”-scenarier med reduktionsmål, men at de i stedet skal vedrøre gennemførelsen af scenarier med foranstaltninger, der tager hensyn til spørgsmål såsom medlemsstaternes potentiale, udsigten til udvikling af nye omkostningseffektive teknologier samt de globale virkninger af gennemførelsen af den foreslåede politik, og at man først derefter bør foreslå

reduktionsmål for de kommende år ("bottom-up"-strategien);

16. anerkender 2050-energikøreplanens konklusioner om, at overgangen til en bæredygtig energisektor på EU-plan er teknisk og økonomisk gennemførlig og ifølge Kommissionens analyse billigere end en fortsættelse af de nuværende politikker; mener dog, at der skal tages hensyn til den nationale kontekst, der kan variere meget mellem medlemsstaterne;
17. mener, at 2050-målene aldrig nås, hvis ikke EU påtager sig sit ansvar og spiller en central rolle i overgangen; især for enorme projekter såsom bygning af havvindmølleparker i Nordsøen; mener, at EU for grænseoverskridende infrastruktur, der påvirker flere eller alle medlemsstater, bør skitsere prioriterede projekter og fungere som en central investor og dermed tiltrække private investeringer;
18. anerkender, at den stigende betydning af elektricitet i fremtidens energimiks kræver, at alle midler til kulstoffattig elproduktion (der omfatter konversionseffektivitet, vedvarende energi, opsamling og lagring af kulstof samt kerneenergi) udnyttes, hvis klimamålene skal nås uden at sætte konkurrenceevnen og forsyningssikkerheden på spil;
19. understreger, at indførelsen af en fuldt udviklet mekanisme for grænseoverskridende energiinfrastruktur og udveksling af oplysninger i Unionen er en forudsætning for køreplanens succes; understreger, at der derfor er behov for en stærk samordning af medlemsstaternes politik og for fælles handling, solidaritet og gennemsigtighed med hensyn til ekstern energipolitik, energisikkerhed og nye investeringer i energiinfrastruktur;
20. beklager, at Kommissionen ikke har gennemført de fagfællebedømte henstillinger fra Kommissionens rådgivende gruppe om energikøreplanen 2050; opfordrer Kommissionen til at udgive en ajourført version af energikøreplanen, som tager højde for disse henstillinger;

Afgørende elementer i en langsigtet strategi

21. bifalder konklusionerne i energikøreplanen for 2050 om, at der er ligheder mellem de foranstaltninger, som må træffes i de analyserede scenarier for at omdanne EU's energisystem; bifalder i denne forbindelse Kommissionens konklusioner gående ud på, at mere udbredt udnyttelse af vedvarende energi, energieffektivitet og energiinfrastruktur, herunder intelligente net, er "no regret"-muligheder, især når de er styret af markedet, rent bortset fra den specifikke kurs, der slås ind på for at opnå et "dekarboniseret energisystem" i 2050; opfordrer Kommissionen til at undersøge et scenarie med en stor andel af vedvarende energikilder og høj energieffektivitet"; mener, at der bør træffes et valg om, hvilken kurs der skal følges for at sikre investeringssikkerhed;
22. mener, at finanskrisen bør benyttes som en lejlighed til at ændre EU's samfundsudviklingsmodel i retning af en meget energieffektiv og klimarobust økonomi, der fuldt ud er baseret på vedvarende energi;
23. anerkender, at en større andel af modne vedvarende energikilder i energimiksen efter 2020 er et centralt element i et mere bæredygtigt energisystem; anerkender endvidere, at der i alle scenarier, som er undersøgt i Kommissionens meddelelser, forudsættes en øget andel af vedvarende energi i EU's energimiks på omkring 30 % af det samlede

bruttoenergiforbrug inden 2030 og på mindst 55 % i 2050; understreger, at en overgang til en bedre energieffektivitetspolitik kan gøre det lettere at opnå en højere andel af vedvarende energikilder; opfordrer Kommissionen til eksplicit at medtage decentraliseret produktion i prognoserne for fremtiden; opfordrer desuden Kommissionen til nøjagtigt at kortlægge de finansielle, tekniske og infrastrukturelle hindringer, som står i vejen for væksten i den decentraliserede produktion i medlemsstaterne;

Energieffektivitet

24. understreger, at forbedret energieffektivitet og energibesparelser vil spille en central rolle i omdannelsen af energisystemet, og at opnåelsen af 2020-målene er en forudsætning for at gøre yderligere fremskridt op til 2050; anbefaler i denne forbindelse, at medlemsstaterne opgraderer deres bestræbelser på fuldt ud at gennemføre det nyligt vedtagne energieffektivitetsdirektiv, og anbefaler, at oplysningskampagner og energieffektivitet integreres i medlemsstaternes nationale undervisningsplaner; anbefaler medlemsstaterne og Kommissionen at styrke inddragelsen af nationale koncepter og udviklingsbanker og fremme udveksling af oplysninger om bedste praksis; erindrer om, at energieffektivitet, hvis den gennemføres ordentligt, er en omkostningseffektiv metode for EU til at opnå dets langsigtede mål, hvad angår energibesparelser, klimaændring, økonomisk sikkerhed og energisikkerhed; anerkender, at et skift til en mere energieffektiv økonomi kan fremskynde udbredelsen af innovative teknologiske løsninger, mindske importen af fossile brændstoffer og forbedre industriens konkurrenceevne og vækst i Unionen; mener, at udviklingen hen imod en bedre politik for energieffektivitet bør fokusere på hele udbuds- og efterspørgselskæden for energi, herunder omdannelse, transmission, distribution og forsyning, såvel som industriens, bygningernes og husholdningernes forbrug; understreger, at EU's langsigtede energieffektivitetspolitik bør betragte nedbringelsen af energiforbruget i bygninger som et centralt element i betragtning af, at sanering af eksisterende bygninger rummer et enormt energibesparelspotentiale; understreger, at den nuværende bygningsrenoveringssats og -kvalitet skal opgraderes væsentligt for at give EU mulighed for væsentligt at nedbringe energiforbruget i de eksisterende bygninger – med 80 % i forhold til 2010-niveauet inden 2050; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at vedtage ambitiøse, langsigtede renovationsstrategier, som det kræves i energieffektivitetsdirektivet;
25. understreger det akutte behov for ny, intelligent og fleksibel energiinfrastruktur, navnlig intelligente net, for at muliggøre en mere fleksibel back-up og balancerende strømkapacitet, herunder individuel mikroproduktion og oplagringssystemer, ny anvendelse af elektricitet (såsom elkøretøjer), og slår til lyd for reaktionsprogrammer (herunder intelligente målere) og et fuldt integreret europæisk netsystem, blandt andet for at integrere alle energikilder over hele EU, hvilket har vist sig at være nødvendigt; minder om, at omkostningsoptimale politikker varierer afhængigt af efterspørgselsmønstre, forsyningspotentiale, geografiske forhold og økonomiske sammenhænge på lokalt niveau; understreger derudover det akutte behov for indførelsen af en stabil og forudsigelig regelramme samt for EU-omspændende markedsmekanismer for at øge fleksibiliteten, herunder optagelse og lagring af kapacitet, og for EU-medfinansiering af infrastrukturprojekter af almen interesse, som er i overensstemmelse med retningslinjerne for energiinfrastruktur og Connecting Europe-faciliteten;

26. bemærker, at EU-finansieringsmidler og nationale finansieringsmidler, herunder budget- og investeringspolitikker, er en forudsætning for opbygning af en ny energiinfrastruktur i Europa, idet der tages hensyn til omkostninger for bygning af nye og nedlukning af forældede faciliteter samt udgifterne til miljømæssige og sociale genopretningsprogrammer i de pågældende regioner;
27. opfordrer Kommissionen til at undersøge de forskellige mulige teknologier til energilagring i EU og deres potentialer på en helhedsorienteret måde ved at integrere EU-politikkerne for det indre energimarked, herunder energinetkapacitet, energi og klimaændring samt forbrugerinteresser, således at EU's energi- og klimamål kan nås, og afhængigheden af energi fra lande uden for EU mindskes, og et ægte indre marked med lige konkurrencevilkår for energi kan etableres med den størst mulige sikkerhed for den fremtidige energiforsyning;

Vedvarende energi

28. understreger, at en mere europæisk tilgang til politikken for vedvarende energi er central på mellemlang til lang sigt; opfordrer medlemsstaterne og deres regioner til at forbedre samarbejdet, herunder ved at gøre øget brug af de samarbejdsmechanismer, der er omhandlet i direktivet om vedvarende energikilder, for at optimere effektiviteten af udvidelsen af de vedvarende energikilder, nedbringe omkostningerne ved de vedvarende energikilder og sikre, at der foretages flere investeringer i EU, hvor de er mest produktive og effektive, under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters specifikke kendetegn; understreger, at det er vigtigt at opstille mål; fremhæver i denne forbindelse Kommissionens væsentlige rolle som en faktor for koordinering, finansiel understøttelse og udarbejdelse af relevante analyser af vedvarende energikilder og potentiale for medlemsstaterne og bifalder Kommissionens erklærede hensigt om at udarbejde retningslinjer for handel med vedvarende energikilder; påpeger, at vedvarende energikilder på lang sigt vil blive den vigtigste del af energimikset i Europa, efterhånden som de skifter karakter fra teknologisk udvikling til masseproduktion og udbredelse i mindre til større omfang med integration af lokale og mere fjerntliggende kilder og fra subsidierede til konkurrencedygtige; understreger, at den øgede udbredelse af de vedvarende energikilder kræver, at der foretages politiske ændringer og ændringer af energimarkedets struktur med henblik på at tilpasse markederne til denne situation og opnå større markedsintegration, særlig ved at belønne fleksibilitet og tjenester til forsyningsnetstabiliteten; understreger betydningen af stabile lovgivningsmæssige rammer både på EU-plan og medlemsstatsplan for at tilskynde til investering; understreger behovet for forenklede administrative procedurer og stabile støtteordninger, som gradvis kan tilpasses og udfases, efterhånden som teknologierne og forsyningskæderne modnes og bliver konkurrencedygtige, og der rettes op på markedssvigt; understreger imidlertid, at ændringer med tilbagevirkende kraft af støtteordninger har en skadelig virkning på investorerne tillid og derved øger risiciene i forbindelse med investeringer og deres omkostninger;
29. erkender, at målene for vedvarende energi har været vellykkede, og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre stabile politikker, så de kan leve op til målene for 2020;

30. minder om den rolle, projekter såsom Desertec og anvendelsen af vedvarende energikilder i naboregioner; fremhæver muligheden i Heliosprojektet med hensyn til at transportere elektricitet fra vedvarende energikilder fra Sydøsteuropa til Centraleuropa samt yderligere udvidelse af vindenergi i Nordsøen og andre regioner; understreger, at muligheden for at importere elektricitet fra vedvarende energikilder fra naboregioner skal suppleres ved, at der tilskyndes til og banes vej for udviklingen af vedvarende energikilder og lavemissionsenergikilder, f.eks. i det sydlige Middelhavsområde og i Nordsøområdet, og til flere sammenkoblinger inden for de europæiske forsyningsnet;
31. påpeger, at det ikke er muligt at sikre stabil elforsyning for mange vedvarende energikilder med den nuværende teknologi, hvorfor der er behov for at have konventionelle energikilder til rådighed som reserve; opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en analyse af mulighederne for at udvikle vedvarende energikilder på en bæredygtig måde, og – først og fremmest – mulighederne for at fremme stabile vedvarende energikilder; mener, at der skal foretages analyser af mindre stabile energikilder med hensyn til omkostningseffektiviteten forbundet med at sikre reservekapacitet, og at der skal udvikles energioplagringsteknikker;
32. understreger, at der for at opnå en fuldstændig dekarbonisering af EU's energiforsyning på lang sigt er behov for at arbejde på en tættere integration med nabolande og –regioner, som f.eks. Norge, Schweiz og det sydlige Middelhavsområde; understreger, at Europa kan drage fordel af udviklingen af de betydelige vedvarende energikilder i disse regioner med henblik på at dække både den lokale efterspørgsel, og med udviklingen af sammenkoblinger over store afstande af forsyningsnet, en begrænset andel af efterspørgslen i EU; bemærker, at en større sammenkobling vil sætte medlemsstaterne i stand til at eksportere og importere elektricitet fra vedvarende energikilder for at sikre en pålidelig energiforsyning og skabe balance i en variabel elproduktion såsom vindenergi; understreger, at en sammenkobling til Norge i lyset heraf er en særlig fordel for EU, fordi den giver adgang til den store eloplagringskapacitet i forbindelse med norske vandkraftanlæg;
33. understreger betydningen af mikroproduktion med henblik på at øge andelen af vedvarende energikilder; understreger endvidere betydningen af mikroproduktion med henblik på at øge energieffektiviteten, sikre energiforsyningen og inddrage borgerne i deres egen energianvendelse og bekæmpelsen af klimaændringerne; understreger i denne forbindelse behovet for en sammenhængende EU-strategi for mikroproduktion, som omfatter foranstaltninger for opdatering af energiinfrastruktur, reduktion af den lovgivningsmæssige byrde og udveksling af bedste praksis for skattemæssige incitamenter;
34. understreger behovet for at sikre en tilstrækkelig stærk politisk ramme efter 2020 for vedvarende energiteknologi, som endnu ikke har nået forsyningsnetparitet, og som skal konvergere og senere udfase støtte;
35. understreger, at scenarierne for energikøreplanen 2050 indebærer en større mængde biobrændstoffer; mener, at Kommissionen i denne forbindelse bør støtte overgangen til tredjegerationsbiobrændstoffer fra affaldsprodukter fra fødevarer og indføre lignende betingelser for importerede biobrændstoffer;

36. anmoder Kommissionen om at fremlægge et forslag til, hvordan man kan øge effektiviteten ved anvendelse af vedvarende energi i EU og dets regioner ved at stræbe hen imod et system af EU-dækkende fælles incitamerter for vedvarende energikilder, hvilket ville gøre det muligt at anvende specifikke typer af vedvarende energi i de EU-regioner, hvor de er mest omkostningseffektive, og dermed sænke elpriserne; mener, at der på mellemlang sigt kunne oprettes markedsgrupper for vedvarende energi på regionalt plan;
37. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte og fremme globale politikker for et åbent marked for vedvarende varer og til at sikre, at alle handelshindringer afskaffes, hvorved EU's konkurrenceevne vil blive stimuleret gennem fremme af eksport af teknologier for vedvarende energi;
38. erkender, at målene for vedvarende energi har givet gode resultater og bør forlænges til 2030; opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte arbejdet med at opfylde deres 2020-mål; er bekymret over medlemsstaternes stigende pludselige ændringer i støtten til ordninger for vedvarende energi, særlig ændringer med tilbagevirkende kraft og fastfrysninger af støtte; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at overvåge gennemførelsen af direktivet om vedvarende energi og træffe foranstaltninger, hvis det måtte være nødvendigt; opfordrer medlemsstaterne til at skabe stabile rammer for investeringer i vedvarende energi, herunder stabile støtteordninger, som gennemgås regelmæssigt, og strømlinede administrative procedurer;
39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge de beløb betydeligt, som er øremærket til energieffektivitetsforanstaltninger i den kommende flerårige finansielle ramme;

Infrastruktur og det indre energimarked

40. understreger, at der, eftersom EU arbejder på at nå målet med energiforsyningsikkerhed og energiuafhængighed, skal ske en omlægning, så der i stedet satses på en model med indbyrdes energiafhængighed mellem medlemsstaterne ved sikring af en hurtig gennemførelse af EU's indre energimarked og EU's intelligente og infrastrukturelle supernet, der sammenkæder nord og syd og øst og vest, med henblik på at gøre bedst mulig brug af de enkelte medlemsstaters komparative fordele samt udnytte det fulde potentiale, der ligger i decentraliseret energiproduktion og mikroproduktion af energi samt intelligente energiinfrastrukturer i alle medlemsstater; fremhæver vigtigheden af at sikre, at politik og lovgivningsmæssig udvikling i medlemsstaterne fuldt ud er i overensstemmelse med de tre liberaliseringspakker, eliminerer resterende infrastrukturelle "flaskehalse" og markedssvigt og ikke skaber nye barrierer for elektricitet og gas- eller energimarkedsintegration; understreger endvidere, at energipolitiske beslutninger i hvert nationalt system også skal tage hensyn til, hvordan sådanne beslutninger kan berøre andre medlemsstater; mener, at det ville være hensigtsmæssigt at afgøre, om og hvordan ekspertisen og faciliteterne i Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder (ACER) ville kunne anvendes ved udførelsen af ovennævnte opgaver;
41. anerkender, at energiinfrastrukturprojekter er kendetegnet ved enorme startinvesteringer og 20-60 års driftslevetid; minder om, at det aktuelle markedsklima er højst uforudsigeligt, hvorfor investorerne tøver med at udvikle energiinfrastruktur;

understreger, at nye strategier og innovative instrumenter skal fremmes for at tilskynde til infrastrukturinvesteringer, der kan befordre en hurtig tilpasning til et miljø under hastig forandring;

42. understreger behovet for at gennemføre de nuværende politikker og forordninger, så den eksisterende energiinfrastruktur udnyttes bedre til gavn for de europæiske forbrugere; opfordrer Kommissionen og ACER til at gennemføre en strengere kontrol af regler som f.eks. reglerne i forbindelse med use-it-or-lose-it-princippet;
43. understreger behovet for et fuldt ud integreret europæisk energimarked inden 2014; bemærker vigtigheden af en fuldstændig gennemførelse af lovgivningen for det indre energimarked i alle medlemsstater og behovet for at sikre, at ingen medlemsstater eller regioner holdes isoleret fra de europæiske gas- og elnet efter 2015; fremhæver behovet for at tage hensyn til de sociale virkninger og energiomkostningerne og samtidig sørge for, at energipriserne er mere gennemsigtige og i højere grad afspejler omkostningerne, herunder miljøomkostninger, hvor de ikke medregnes fuldt ud;
44. bemærker oprettelsen af en mekanisme til udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande om energipolitik, idet denne mekanisme har til formål at øge den politiske gennemsigtighed, koordinering og effektivitet i EU som helhed; opfordrer medlemsstaterne til at udvise et højere ambitionsniveau for at sikre, at de aftaler, der er i modstrid med det indre energimarkeds lovgivning, ikke gennemføres; mener, at Kommissionen bør kunne undersøge, om udkast til aftaler er i overensstemmelse med en sådan lovgivning, og deltage i forhandlinger, hvor det er relevant; mener, at mekanismen til udveksling af oplysninger er et skridt hen imod yderligere koordinering af energiindkøb uden for EU, som er af afgørende betydning for opfyldelsen af målene i energikøreplanen 2050;
45. fremhæver, at det er nødvendigt at øge incitamentet for investorerne i energimarkedet ved at gøre det mere profitabelt og lette de bureaukratiske procedurer, uden dog at slække på kravene;
46. anerkender, at den økonomiske krise har gjort det vanskeligere at tiltrække de investeringer, der er nødvendige for at finansiere omlægningen af energisystemet; fremhæver de nye udfordringer såsom behovet for fleksible ressourcer for back up og udligning i elforsyningssystemet (f.eks. fleksibel produktion, robust distributionsnetværk, lagring, efterspørgselsstyring, mikroproduktion og sammenkobling), for at hjælpe med at optage den forventede stigning i den variable elproduktion fra vedvarende energikilder; fremhæver betydningen af infrastruktur på distributionsniveau og de proaktive forbrugeres og distributionsnetoperatørernes vigtige rolle i forbindelse med integration af decentrale energiprodukter og effektivitetsforanstaltninger på efterspørgselssiden i systemet; understreger behovet for en ordentlig vurdering af tilgængelig kapacitet i Europa og nødvendigheden af tilstrækkelig sammenkobling samt fleksibel og udlignende back up-kapacitet for at bringe forsyningen på linje med efterspørgslen og således garantere elforsyningssikkerheden og gasforsyningssikkerheden; gør opmærksom på, at en opprioritering af efterspørgselsorienteret styring og ditto energiformer i betydelig grad ville styrke integreringen af decentraliserede energityper og være et fremskridt for opnåelsen af de overordnede energipolitiske mål;

47. understreger, at da den nuværende infrastruktur er forældet, vil der være behov for enorme investeringer i alle scenarierne i Kommissionens meddelelse om køreplan 2050; påpeger, at dette i alle scenarier vil føre til en stigning i energipriserne frem til 2030; bemærker i øvrigt, at størstedelen af disse stigninger ifølge Kommissionen allerede foregår i referencescenariet, da de hænger sammen med udskiftningen af gammel, allerede fuldt afskrevet produktionskapacitet over de næste 20 år;
48. understreger, at energisikkerheden i EU også skal opnås gennem en diversificering af EU's importkilder; understreger derfor nødvendigheden af, at EU aktivt styrker samarbejdet med sine partnere; er bekymret over forsinkelserne, der påvirker gennemførelsen af den sydlige korridor; understreger behovet for energisikkerhed gennem energidiversificering, minder om det betydelige bidrag, som flydende naturgas, LNG, og LNG-flåder yder til EU's energiforsyning, og fremhæver muligheden for en supplerende LNG-korridor i det østlige Middelhavsområde og Sortehavsregionerne, som kan fungere som en fleksibel energikilde og et incitament til øget konkurrence inden for EU's indre energimarked;
49. minder om, at Unionens strategiske partnerskaber med producent- og transitlande, navnlig de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, kræver passende redskaber, forudsigelighed, stabilitet og langsigtede investeringer; understreger i denne forbindelse, at Unionens klimamålsætninger skal være understøttet af EU's projekter for investering i infrastruktur, der har til formål at diversificere forsyningsruterne og øge Unionens energisikkerhed, såsom Nabucco;
50. minder om, at det er markedsaktørerne, der i henhold til pakken om det indre marked spiller den største rolle for finansieringen af energiinfrastrukturen; anerkender, at nogle innovative eller strategisk vigtige projekter, som er berettigede set ud fra hensynet til forsyningssikkerhed, solidaritet og bæredygtighed, men som ikke kan tiltrække tilstrækkelig markedsbaseret finansiering, kan kræve begrænset offentlig støtte for at supplere privat finansiering; understreger, at sådanne projekter bør udvælges ud fra tydelige og gennemsigtige kriterier, idet de bør undgå konkurrenceforvridning, tage hensyn til forbrugernes interesser og være fuldt ud i overensstemmelse med EU's langsigtede energi- og klimamål;
51. understreger, at de fleste scenarier i energikøreplanen 2050 ikke vil kunne lade sig gøre, hvis ikke der udvikles lokale intelligente netværk for elektricitet og gas; mener, at EU foruden grænseoverskridende projekter bør vedtage foranstaltninger til at støtte oprettelse eller renovering af lokale net, navnlig hvad angår adgang for beskyttede forbrugere;
52. understreger betydningen af Connecting Europe-faciliteten, hvor der er afsat et betydeligt beløb til renovering og udbygning af energiinfrastrukturen i EU; understreger betydningen af at identificere og støtte såvel store som små centrale bæredygtige projekter;
53. fremhæver betydningen af en kvikskranketilgang som supplement til EU's forenklingsmålsætninger om begrænsning af bureaukratiet for derved at fremskynde godkendelses- og tilladelsesprocedurer og reducere den administrative byrde for virksomheder, der søger godkendelse angående udvikling af energiinfrastruktur, og samtidig garantere behørig overholdelse af gældende regler og bestemmelser; opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres procedurer desangående;

54. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at gøre noget ved den lovgivningsmæssige usikkerhed for institutionelle investorer vedrørende fortolkningen af den tredje pakke, når de agerer som passiv investor i både transmissions- og produktionskapacitet;
55. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at gøre noget ved spørgsmålet om manglende incitamenter til investeringer i intelligente net for distributionsoperatører og transmissionssystemoperatører, i informations- og kommunikationsteknologi (ikt) og andre innovative teknologier, som letter en bedre og større udnyttelse af det eksisterende net;

Den sociale dimension:

56. glæder sig derfor over medtagelsen af den sociale dimension i energikøreplanen 2050; mener, at en særlig opmærksomhed i denne forbindelse bør rettes mod energifattigdom og beskæftigelse; fastholder med hensyn til energifattigdom, at energi skal være noget, alle har råd til, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne samt de lokale myndigheder og kompetente sociale organer til at arbejde sammen om skræddersyede løsninger til imødegåelse af sådanne spørgsmål som elektricitets- og varmfattigdom med særlig vægt på lavindkomsthusholdninger og sårbare husholdninger, som er mest påvirkede af højere energipriser; er derfor af den opfattelse, at en sådan strategi bør fremme energieffektivitet og –besparelser, da dette er en af de mest effektive metoder til at reducere energiregningerne, og at denne strategi bør undersøge nationale foranstaltninger såsom beskatning, offentlige indkøb og prisfastsættelse på varme etc., især hvor disse faktorer hæmmer investeringer i energieffektivitet eller optimering af varmeproduktion og -forbrug, og at den skal give anvisninger om god og dårlig praksis; understreger vigtigheden af at udvikle og formidle flere energieffektivitetsforanstaltninger, stimulere aktioner på efterspørgsels- og udbudssiderne og skabe bevidsthedskampanjer for at øge de nødvendige ændringer i adfærd; opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt at aflægge beretning om foranstaltninger, der træffes for at beskytte husstande mod voksende energiregninger og energifattigdom; opfordrer Kommissionen til med hensyn til beskæftigelse at fremme foranstaltninger for tilpasning af uddannelse, omskoling og efteruddannelse for at hjælpe medlemsstaterne med at skabe en højt kvalificeret arbejdsstyrke, der er parat til at spille sin rolle i energiomstillingen; anmoder Kommissionen om inden udgangen af 2013 at forsyne Parlamentet med flere oplysninger om denne omstillings indvirkning på beskæftigelsen inden for energi- industri- og servicesektorerne og til at udvikle konkrete mekanismer til at understøtte arbejdstagere og de berørte sektorer; anbefaler, at medlemsstaterne tager hensyn til de eksterne omkostninger og fordele af energiproduktion og –forbrug, såsom de sundhedsmæssige fordele forbundet med forbedring af luftkvaliteten; mener, at en social dialog om energikøreplanens virkninger, som bør omfatte alle involverede parter, er en faktor af central betydning og vil fortsætte med at være det gennem hele omstillingen;
57. påpeger, at vedtagelsen af dekarboniseringsstrategien uden hensyntagen til situationen i en del af medlemsstaterne kan medføre en alvorlig forøgelse af energifattigdommen, der finder sted, når energiomkostningerne udgør mere end 10 % af husholdningsbudgetterne;
58. understreger, at det er nødvendigt at beskytte forbrugerne mod høje energipriser og beskytte virksomhederne mod unfair konkurrence samt kunstigt lave priser fra selskaber uden for EU i henhold til opfordringerne fra Rio+20-topmødet vedrørende WTO's

styrkede rolle;

59. opfordrer medlemsstaterne og det internationale samfund til at sætte skub i de uddannelsesinstitutioner, der kan producere en kvalificeret arbejdsstyrke, samt den næste generation af forskere og innovatorer på områder såsom sikker forsyning med energi, energiforbrug, energisikkerhed og energieffektivitet; minder i denne forbindelse om den vigtige rolle, som Horisont 2020 og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi spiller med hensyn til at bygge bro over kløften mellem uddannelse, forskning og gennemførelse i energisektoren;
60. understreger, at gennemskuelige priser og oplysninger til forbrugerne er af afgørende betydning; er derfor af den opfattelse, at det er Kommissionens ansvar så nøjagtigt som muligt at fastslå virkningerne af sådanne faktorer for de energipriser, som privatpersoner og virksomheder betaler i de forskellige scenarier, der vælges;

Specifikke energikilders rolle

61. mener, at der vil være behov for alle former for lavemissionsteknologi for at nå det ambitiøse mål at dekarbonisere EU's energisystem i almindelighed og elektricitetssektoren i særdeleshed; acceptere, at det fortsat vil være usikkert, hvilke teknologier der vil vise sig teknisk og kommercielt velegnede inden for den krævede tidshorisont; understreger, at der skal være fleksibilitet til at foretage en tilpasning til de teknologiske og samfundsøkonomiske ændringer, der vil komme;
62. anerkender, at konventionelle fossile brændstoffer sandsynligvis fortsat vil være en del af energisystemet i det mindste under overgangen til et lavemissionsenergisystem;
63. erkender, at kerneenergi i øjeblikket bruges som en vigtig lavemissionsenergikilde; opfordrer Kommissionen til at arbejde hen imod en bedre offentlig accept af kerneenergi ved hjælp af resultaterne af de seneste nukleare stresstest;
64. er enig med Kommissionen i, at atomenergi fortsat vil være en vigtig bidragsyder, da nogle medlemsstater fortsat anser atomenergi for at være en sikker og pålidelig kilde til elproduktion med lav CO₂-udledning til en overkommelig pris; anerkender, at analysen af scenarierne viser, at atomenergi kan bidrage til lavere systemomkostninger og lavere priser på elektricitet;
65. er enig med Kommissionen i, at naturgas kommer til at spille en vigtig rolle på kort til mellemlang sigt for omdannelsen af energisystemet, da det udgør en relativt hurtig og omkostningseffektiv måde at mindske afhængigheden af andre mere forurenende fossile brændstoffer på; understreger nødvendigheden af at diversificere naturgasforsyningsruterne til Den Europæiske Union; advarer imod investeringer, der kunne føre til fastlåst langtidsafhængighed af fossile brændstoffer;
66. anerkender naturgassens potentiale som en fleksibel reserve, der kan udligne variabel forsyning fra vedvarende energikilder sammen med elektricitetslagring, sammenkobling og efterspørgselsreaktion; mener, at man bør lade gas spille en større rolle, særlig hvis der bliver tilstrækkelig adgang til teknologier til CO₂-opsamling og -lagring; mener, at målet om nedbringelse af drivhusgasemissioner bør være centralt i alle overvejelser på området

og bør prioriteres i forbindelse med energivalg;

67. understreger behovet for at håndtere den forventede vækst i gas- og elimporten fra tredjelande til EU på kort og mellemlang sigt med henblik på at sikre energiforsyningen; fastholder, at denne udfordring for visse regioner og medlemsstater er tæt knyttet til afhængigheden af gas- og olieimport fra ét tredjeland; anerkender, at såfremt denne udfordring skal tages op, er det bl.a. nødvendigt med en styrket rolle for indenlandske energiressourcer og vedvarende energikilder, som er afgørende for at sikre konkurrenceevnen og forsyningssikkerheden, og foranstaltninger til at diversificere udbuddet af energileverandører, energiruter og energikilder; anerkender, at et strategisk mål i denne henseende er at etablere den sydlige gaskorridor og gennemføre forsyningsruten til EU for omtrent 10-20 % af EU's gasefterspørgsel inden 2020 for at give alle europæiske regioner mulighed for at få fysisk adgang til mindst to forskellige gaskilder;
68. henviser til, at også brunkul fremover vil spille en rolle i forbindelse med diversificeringen af energimikset; understreger, at udvinding af brunkul også er konkurrencedygtig under de nuværende klimamål i EU, navnlig udgør de relativt lave produktionsomkostninger en fordel;
69. bemærker, at CO₂-opsamling og -lagring (CCS) kunne spille en rolle frem mod 2050; bemærker dog, at CCS stadig er på forsknings- og udviklingsstadiet; konstaterer, at CCS-udviklingen stadigvæk er højst usikker på grund af uløste problemer, såsom uspecificerede forsinkelser, høje omkostninger og skepsis med hensyn til effektiviteten; understreger, at CCS udviklet på en økonomisk effektiv, sikker og bæredygtig måde vil skulle udnyttes i kommerciel målestok så snart som muligt; fremhæver, at CCS også udgør en vigtig mulighed for dekarbonisering af flere energiintensive industrier såsom olieraffinering, aluminiumsmeltning og cementproduktion; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en midtvejsrapport, hvori den evaluerer de resultater, der er opnået med anvendelsen af EU-støttede demonstrationsprojekter for kulfyrede kraftværker;
70. understreger vigtigheden af politiske indgreb, offentlig finansiering og passende kulstofpris for at vise og sikre den tidlige udvikling af CCS-teknologien i Europa fra 2020; understreger vigtigheden af EU's demonstrationsprogram for at opbygge den offentlige accept af og støtte til CCS som en vigtig teknologi til at mindske emissionerne af drivhusgas;
71. opfordrer Kommissionen til at muliggøre og fremme videndeling og samarbejde i EU og internationalt for at sikre, at de bedste teknologiske løsninger udnyttes fuldt ud i CCS-demonstrationsprojekter; opfordrer Kommissionen til at støtte tidlige investeringer i rørledningsinfrastruktur og koordinere planlægningen på tværs af grænserne for at sikre adgang til CO₂-dræn fra 2020 og at gennemføre forskning for at karakterisere lagringsreservoirer i Europa; opfordrer Kommissionen til at samarbejde aktivt med medlemsstaterne og industrien om at oplyse om fordele og sikkerhed ved CCS for at opbygge offentlighedens tillid til teknologien;
72. bemærker, at en optimal, sikker og bæredygtig udvikling og anvendelse af indenlandske og regionale energikilder og konkurrenceevnen for den infrastruktur, der er nødvendig for stabil forsyning med indenlandsk eller importeret energi, kan bidrage til øget

energisikkerhed og derfor bør prioriteres højt ved udformningen af EU's energipolitik;

73. bemærker, at så længe der er behov for produkter baseret på råolie, er det vigtigt at bevare en europæisk tilstedeværelse i raffineringsindustrien for at bidrage til at sikre forsyningssikkerheden, understøtte konkurrenceevnen i downstream-industrier såsom den petrokemiske industri, opstille verdensomspændende normer for brændstofraffineringskvaliteten, sikre overholdelse af miljøkrav og bevare beskæftigelsen i disse sektorer; fremhæver også resultatet i den europæiske køreplan, at olie sandsynligvis forbliver en del af energimikset, selv i 2050, om end med en langt lavere andel end i dag, og primært vil blive brugt til at forsyne dele af passager- og godstrafikken over store afstande;
74. mener, at der bør være særligt fokus på de regioner i medlemsstaterne, hvor kul i dag er den dominerende energikilde, og/eller hvor kulproduktion og kulfyret elproduktion er vitale regionale kilder til beskæftigelse; mener, at der vil være behov for supplerende EU-støttede sociale foranstaltninger, hvis scenarierne i energikøreplanen for 2050 skal accepteres af befolkningerne i disse regioner;

Globale udfordringer på energiområdet

75. erindrer, idet det anerkender, at EU handler i en global kontekst, og at enegang muligvis ikke vil give alle de forventede fordele, om TTE-Rådets konklusioner fra november 2011 om styrkelse af den eksterne dimension af EU's energipolitik, hvori Rådet understregede behovet for en bredere og mere koordineret EU-tilgang til internationale energiforbindelser for at håndtere de globale energiudfordringer og klimaforandringer og nødvendigheden af at tage hensyn til spørgsmål vedrørende konkurrenceevne og CO₂-lækage, bevare og fremme de højeste standarder for nuklear sikkerhed og samtidig garantere en sikker og diversificeret energiforsyning;
76. understreger behovet for at garantere energisikkerheden og kommende selvforsyning i EU, primært ved at fremme energieffektiviteten og –besparelser, hvilket sammen med andre alternative energikilder vil mindske afhængigheden af import; bemærker den stigende interesse for olie- og gasudvindingen i Middelhavet og Sortehavet; mener, at der er et akut behov for at fastlægge en omfattende EU-politik for olie- og gasboringer til havs; mener, at der bør lægges vægt på eventuelle uheld og på afgrænsning af eksklusive økonomiske zoner (EØZ'er) for de pågældende medlemsstater og relevante tredjelande i overensstemmelse med UNCLOS-konventionen, som alle medlemsstater og EU som sådan har underskrevet;
77. understreger, at tildelingen af licensrettigheder til boring og afgrænsning af EØZ'er kan blive en kilde til konflikt med tredjelande, hvorfor EU bør bevare en høj politisk profil på dette område og forsøge at udelukke internationale uoverensstemmelser; understreger, at energi bør anvendes som drivkraft for fred, miljømæssig integritet, samarbejde og stabilitet;
78. opfordrer til, at energikøreplanen for EU og Rusland baseres på principperne om gensidig respekt og gensidighed på grundlag af reglerne i Verdenshandelsorganisationen, energichartertraktaten og den tredje energipakke; opfordrer Kommissionen til på en effektiv måde at gennemføre og anvende EU's regler for det indre marked og EU's

konkurrenceregler over for alle de foretagender inden for energisektoren, der driver virksomhed på Unionens område; glæder sig i denne henseende over den nylige undersøgelse af Gazproms og dens datterselskabers konkurrencebegrænsende adfærd og beklager Den Russiske Føderations præsidents politisk motiverede dekret, som forhindrer dens energivirksomheder i at samarbejde med EU-institutionerne; fastholder, at alle virksomheder i energisektoren forventes at samarbejde fuldt ud med undersøgelsesmyndighederne; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et hensigtsmæssigt svar på dette dekret og sikre, at undersøgelsen kan fortsætte;

79. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et omfattende sæt af kort-, mellemlang- og langsigtede energipolitiske prioriteringer, som EU skal opfylde i forbindelserne med nabolandene, med henblik på at oprette et fælles juridisk område på baggrund af principper og normer for gældende EU-lovgivning på det indre energimarked; understreger betydningen af yderligere at udvide Energifællesskabet, navnlig ved at medtage kandidatlande og lande i det østlige partnerskab, Centralasien og Middelhavsområdet, og etablere juridiske kontrolmekanismer for at bearbejde mangelfuld gennemførelse af lovgivningen; opfordrer Unionen til at udvise solidaritet med de partnere, som er en del af Energifællesskabet; fordømmer i denne henseende den seneste tids trusler fra Den Russiske Føderation over for Moldova;
80. understreger, at EU's energipolitik på ingen måde må være i modstrid med de grundlæggende værdier, som EU bygger på, især hvad angår demokrati og menneskerettigheder; opfordrer i denne henseende Kommissionen til i sine energiforbindelser at prioritere producenter og transitlande, der deler og støtter de samme værdier;
81. understreger vigtigheden af at styrke samarbejde og dialog med andre strategiske energipartnere; mener, at de nye vækstøkonomiers voksende indflydelse på de globale energimarkeder samt væksten i deres efterspørgsel efter energi betyder, at det er afgørende for EU at samarbejde med disse partnere på en sammenhængende måde, som omfatter alle energiområder; bemærker, at EU på lang sigt må øge koordineringen for så vidt angår indkøb af energi fra tredjelande; slår til lyd for et tættere samarbejde mellem Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, så EU kan tale med én stemme i spørgsmål vedrørende energipolitik, som det er fastlagt i EU-lovgivningen og i anvisningerne fra Kommissionens Generaldirektorat for Energi; minder om, at Europa-Parlamentet fortsat bør informeres regelmæssigt om udviklingen på dette område;
82. understreger, at den solidaritet mellem medlemsstaterne, som EU-traktaten opfordrer til, bør gælde for både det daglige arbejde og krisehåndteringen inden for den interne og eksterne energipolitik; opfordrer Kommissionen til at komme med en klar definition af "energimæssig solidaritet" med henblik på at sikre, at den overholdes af alle medlemsstater;
83. understreger, at der ikke vil blive gået på kompromis med sikkerheden for hverken traditionelle (f.eks. atomenergi) eller nye (f.eks. ukonventionel olie og gas) energikilder, og mener, at EU bør fortsætte sine bestræbelser for at styrke sikkerheden og gå i spidsen for de internationale bestræbelser på dette område;
84. understreger, at i takt med, at medlemsstaterne sammenkobler og integrerer deres

ationale markeder gennem investeringer i infrastruktur og godkendelse af fælles regler, bør der også fortsat gøres en indsats for at samarbejde med Rusland med henblik på at finde kreative og gensidigt acceptable foranstaltninger, som sigter mod at mindske diskrepansen mellem de to energimarkeder;

85. understreger, at EU i takt med, at energiforsyningen skifter til de nye vækstøkonomier, bør indgå i en intensiv dialog og samarbejde med BRIKS-landene med hensyn til energieffektivitet, vedvarende energikilder, rent kul, CO₂-opsamling og -lagring, intelligente net, fusionsforskning og kernesikkerhed; EU bør også udvikle en klar politik for forsknings- og innovationssamarbejde inden for energisektoren med disse lande;
86. opfordrer EU til fortsat at spille en aktiv rolle i de internationale forhandlinger om den globale klimaafte; understreger, at EU bør vide, hvad konsekvenserne af en manglende indgåelse af en global aftale om klimaændringer vil blive; beklager, at køreplanen ikke præsenterer et scenarie, hvor der ikke nås en sådan aftale; understreger, at indgåelsen af en juridisk bindende global aftale om at reducere emissionerne og inddragelse i processen af verdens største udledere, herunder Kina, Indien, USA og Brasilien, vil forbedre chancerne for at opnå en reel reduktion af drivhusgasudledningen; påpeger behovet for at imødegå den udfordring, der er forbundet med kulstoflækage, ved at undgå udflytning af energiintensive industrier uden for EU;

Emissionshandelssystem (ETS)

87. erkender, at ETS for øjeblikket er det vigtigste, men ikke det eneste instrument til reduktion af drivhusgasser fra industrien og fremme af investeringer i sikre og bæredygtige lavemissionsteknologier; konstaterer, at en strukturel forbedring af ETS er nødvendig for at øge ordningens evne til at reagere på økonomiske nedture og opsving, genoprette investorsikkerheden og styrke markedsbaserede incitamenter til investering i og brug af lavkulstofteknologier; bemærker, at enhver strukturel ændring af ETS ville kræve en omhyggelig vurdering af miljømæssige, økonomiske og sociale indvirkninger samt af indflydelsen på lavkulstofinvesteringer, elpriser og på energiintensive industriers konkurrenceevne, især hvad angår risikoen for kulstoflækage; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og opmuntre europæiske industriers udvikling af innovative, sikre og bæredygtige teknologiske løsninger;
88. opfordrer Kommissionen til at vedtage en fælles politik vedrørende EU-industrier, som er truet af omkostningerne til indirekte CO₂-emissioner, og forhindre, at uligheden vokser mellem følsomme energisektorer, som opererer i sunde økonomier, og dem, som opererer i medlemsstater, der oplever konsekvenserne af gældskrisen;
89. anmoder Kommissionen om snarest muligt at fremsætte en yderligere vurdering med forslag til anbefalede handlinger, der kan forhindre risikoen for CO₂-lækage som følge af en omfordeling af produktionsfaciliteter til steder uden for EU, især med fokus på en vurdering af yderligere scenarier, hvor der kun gøres en begrænset eller ingen yderligere global indsats for at reducere kulstofemissioner;
90. understreger, at ikke-ETS-sektoren forårsager omkring 55 % af EU's drivhusgasemissioner, og at det er væsentligt sideløbende med ETS er vigtigt også at sikre, at også ikke-ETS-sektorerne påtager sig deres ansvar for at mindske emissionerne;

understreger behovet for politisk vejledning på EU-niveau og for konkrete aktioner for at tage fat på dette spørgsmål;

91. påpeger, at ETS er stødt på problemer, som ikke oprindeligt var forudset, og at det overskud af kvoter, som er ved at ophobe sig, vil mindske incitamentet til at fremme lavemissionsinvesteringer i mange år fremover; bemærker, at dette udgør en trussel mod ETS' effektivitet som EU's vigtigste instrument til at nedbringe emissioner på en måde, der sikrer ensartede vilkår for konkurrerende teknologier, som giver virksomhederne et spillerum til at udvikle deres egen strategi for modvirkning af klimaændringer, og som omfatter særlige foranstaltninger til bekæmpelse af CO₂-lækage; opfordrer Kommissionen til at vedtage foranstaltninger til afhjælpning af manglerne ved det europæiske emissionshandelssystem, så det kan komme til at fungere som oprindeligt planlagt; foreslår, at disse foranstaltninger omfatter:
- (a) fremlæggelse hurtigst muligt af en rapport til Parlamentet og Rådet, som blandt andet undersøger virkningerne for incitamenterne til at investere i lavemissionsteknologi og risikoen for CO₂-lækage; Før påbegyndelsen af tredje fase ændrer Kommissionen om nødvendigt den forordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, med henblik på at implementere passende foranstaltninger, som kan omfatte tilbageholdelse af den fornødne mængde af kvoter;
 - (b) fremsættelse af et lovforslag ved først givne lejlighed om ændring af kravet om en årlig lineær nedskæring på 1,74 %, således at det bliver muligt at opfylde emissionsreduktionsmålet for 2050
 - (c) gennemførelse og offentliggørelse af en vurdering af værdien af at fastsætte en mindstepris ved bortauktionering af kvoter
 - (d) foranstaltninger til at øge inputtet af relevante oplysninger i og gennemsigtigheden af ETS-registret for at muliggøre mere effektiv overvågning og evaluering

Forskning, menneskelige ressourcer, nye teknologier og alternative brændstoffer

92. mener, at priser spiller en afgørende rolle inden for energirelaterede investeringer og energiproduktion; bemærker, at de forskellige medlemsstaters politikker til at fremme vedvarende energi skal ses som en læringskurve; mener, at de nylige, relativt høje priser på fossile brændstoffer fremmer udviklingen af vedvarende energi, hvis politiske faktorer og markedssvigt fjernes; anbefaler, at medlemsstaterne fremmer og støtter mere effektive støtteordninger for vedvarende energi med henblik på at minimere stigninger i energipriserne; anmoder Kommissionen om at undersøge muligheder for et mere koordineret, konvergent og integreret europæisk system for understøttelse af vedvarende energikilder;
93. mener, at de seneste års stigninger i energiregningerne i EU har udviklet en "intelligent" tilgang baseret på "sund fornuft" med hensyn til at nedskære energiforbruget gennem energieffektivitet og energibesparelser; understreger vigtigheden af, at denne naturlige men stadig utilstrækkelige ændring ledsages af de rette politiske aktioner og finansielle støtte for at fremme yderligere energibesparelser; understreger nødvendigheden af at stimulere forbrugerne til at producere deres egen energi; understreger, at IKT's rolle og

gennemførelsen heraf gennem intelligente netværk i stigende grad er vigtig for udviklingen af et effektivt energiforbrug og især udviklingen af intelligente reaktionsprogrammer (herunder intelligente målere), som hjælper forbrugerne med at blive aktive bidragydere til energieffektiviteten ved at forsyne dem med let forståelige realtidsdata om energiforbruget i husholdninger og virksomheder og om det overskud, der føres tilbage til nettet, samt med oplysninger om energieffektivitetsforanstaltninger og -muligheder;

94. mener, at energiinfrastruktur i højere grad bør orienteres mod slutbrugeren, med større fokus på samspillet mellem distributionssystemets kapacitet og forbruget, og betoner behovet for realtidsbaseret tovejsstrømme af strøm og oplysninger; påpeger de nye teknologiers fordele for forbrugerne, f.eks. efterspørgselsstyring og efterspørgselsreaktionssystemer, som forbedrer energieffektiviteten for forsyning og efterspørgsel;
95. mener, at lanceringen af intelligente net er en hastesag, og at integreringen af distribueret vedvarende produktion og forbedringen af energiforbrugseffektiviteten (som er grundlæggende for opfyldelsen af 2020-klimate og energipakken), ikke er mulig;
96. fremhæver den rolle, som intelligente net spiller i at muliggøre tovejskommunikation mellem elektricitetsproducenter og forbrugere, og påpeger, at intelligente net kan give forbrugere mulighed for at kontrollere og tilpasse deres elektricitetsforbrug; påpeger, at det er afgørende at have en stærk beskyttelse af personlige oplysninger og at gennemføre forbrugeroplysningsprogrammer, såsom oplysningskampagner i skoler og på universiteter, navnlig hvis intelligente målere skal have en reel effekt; understreger, at medlemsstaterne bør stille de relevante oplysninger til rådighed på websteder for forbrugere, og at alle relevante aktører, såsom bygherrer, arkitekter og leverandører af varme- og køleudstyr samt elektronisk udstyr, bør indhente ajourførte oplysninger og sammenligne priser og tjenester og på baggrund heraf vælge den energileverandør, der passer bedst til deres formål;
97. opfordrer Kommissionen til at sikre, at Horisont 2020-initiativet og de europæiske innovationspartnerskaber, der oprettes inden for rammerne af initiativet innovations-EU, prioriterer energisystemoptimering og behovet for at udvikle alle former for bæredygtige lavemissionsteknologier med henblik på at forbedre EU's konkurrenceevne, fremme jobskabelsen og skabe incitamenter for en ansvarsbevidst brug af energi; støtter EU's strategiske energiteknologiplan og de tilknyttede europæiske industriinitiativer i denne henseende; understreger, at fremme af energieffektiviteten og nedbringelse af omkostningerne forbundet med vedvarende energi gennem teknologiske forbedringer og innovation også får den højeste prioritet, blandt andet ved at en højere andel af de offentlige forskningsbudgetter afsættes til forskning i vedvarende energi og energieffektivitet, især i Horisont 2020 og SET-planen;
98. fastholder, at forskning i nye alternative brændstoffer er afgørende for at opfylde de langsigtede miljø- og klimamål, og at Horisont 2020-programmet derfor skal give de nødvendige incitamenter;
99. understreger vigtigheden af, at offentlige institutioner og industrien fortsætter med forskning og udvikling med henblik på at forbedre energieffektiviteten og brugen af

vedvarende energi og naturgas i vej-, sø- og lufttransportsektoren;

Opvarmning og afkøling

100. opfordrer til, at opmærksomheden i højere grad rettes mod opvarmnings- og afkølingssektoren; opfordrer med henblik herpå EU til at overveje fuld integrering af opvarmnings- og afkølingssektoren i omstillingen af energisystemet; bemærker, at denne sektor i dag står for ca. 45 % af det endelige energiforbrug i Europa, og at der er behov for en bedre forståelse af den vigtige rolle, som opvarmning og afkøling spiller; opfordrer derfor Kommissionen til at indsamle de nødvendige data, der afspejler energikilderne til og anvendelsen af opvarmning og afkøling og distributionen af opvarmning til de forskellige grupper af slutbrugere (bolig, industri, den tertiære sektor); tilskynder til udvikling af kraftvarmeværker, der bruger vedvarende eller opsamlet varme og spildvarme, og støtter yderligere forskning i køle- og opvarmningsystemer med henblik på at gennemføre EU's ambitiøse politik; opfordrer de offentlige myndigheder til at opdatere prognoserne for varmebehovet frem mod 2050 og udarbejde en konsekvensvurdering af de regionale undergrundsforhold med henblik på at optimere ressourcefordelingen; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte flere midler til lokal energiinfrastruktur som f.eks. fjernvarme og fjernkøling – herunder gennem F&U og innovative finansieringsinstrumenter – som medfører effektive lavemissions- eller nulemissionsløsninger, der vil fortrænge importen og udveksling/transport af energi i Europa; bemærker, at elektrificering og lettilgængelige løsninger med vedvarende energi (jordvarme, biomasse omfattende bionedbrydeligt affald, solenergi og hydrotermisk/aerothermisk energi) i kombination med energieffektivitetsforanstaltninger har potentiale til at dekarbonisere hele varmeefterspørgslen i 2050 på en omkostningseffektiv måde, idet der samtidig tages hånd om problemet med energifattigdom;

Afsluttende bemærkninger

101. ser frem til Kommissionens meddelelse om CCS, det indre marked, energieffektivitet og energiteknologier med henblik på at gøre yderligere fremskridt vedrørende de politiske valg, der er udpeget i energikøreplanen for 2050;

102. mener, at man for at sikre energiforsyningsikkerheden bør give regionerne ved EU's ydre grænser særlig opmærksomhed ved at støtte etableringen af net og udviklingen af nye energiinfrastrukturer i samarbejde med nabolandene;

103. bemærker, at forskellige geografiske vilkår gør det umuligt at gennemføre en fælles energipolitik for alle regioner; mener uanset kriteriet for fælles handling, og idet Parlamentet er bevidst om nødvendigheden af at overholde EU's politiske rammer, at hver enkelt europæisk region bør kunne følge en individuel plan, der er tilpasset dens situation og økonomi, og udvikle de bæredygtige energikilder, der kan opfylde målene i energikøreplanen 2050 mest effektivt, og minder om, at produktion af især vedvarende energi spiller en central rolle for udviklingen af og beskæftigelsen i både landdistrikterne og de områder, der ikke er landdistrikter; opfordrer derfor alle regioner til at udvikle og gennemføre energistrategier og til at overveje at indarbejde energi i deres forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering; mener, at EU på grundlag af en sådan specialisering bør måle europæiske energimål på EU-plan i stedet for nationale mål;

104. understreger betydningen af gennemsigtighed, demokratisk kontrol og inddragelse af civilsamfundet i forbindelserne med tredjelande på energiområdet;
105. understreger betydningen af at reducere det samlede energiforbrug og øge energieffektiviteten inden for transportsektoren, herunder gennem transportplanlægning og støtte til den offentlige transport på medlemsstatsniveau; understreger ligeledes, at vedvarende energiprojekter inden for rammerne af programmet for transeuropæiske transport- og energinet (TEN-T og TEN-E) bør fremmes;
106. mener, at det overordnede mål om opnåelse af CO₂-frihed nødvendiggør en væsentlig reduktion af transportemissionerne, hvilket indebærer yderligere udvikling af alternative brændstoffer, forbedring af transportmidlernes energieffektivitet samt en betydelig stigning i anvendelse af elektricitet og dermed store investeringer i el-infrastruktur, netforvaltning og energilagring; bemærker, at det er nødvendig med hurtig handling for at undgå at blive fastlåst på en kurs mod øgede emissioner på grund af infrastrukturens lange livscyklus;
107. opfordrer på det kraftigste til at indarbejde konklusionerne fra Kommissionens arbejdsdokument "Regioner i 2020 – en vurdering af fremtidens udfordringer for EU's regioner" om vigtigheden af også at tage højde for potentialet i regionerne i den yderste periferi og de mindre udviklede regioner på energiforsyningsområdet i de kommende år;
108. henleder opmærksomheden på det komplekse forhold mellem energi, fødevarerforsyning og udviklingen inden for sikkerhedsområdet, særlig med hensyn til ikkebæredygtige førstegenerationsbiobrændstoffer, som kan have negative sociale og miljømæssige konsekvenser for udviklingslandene; anbefaler derfor en forøgelse af investeringer i og udvikling af bæredygtige avancerede biobrændstoffer fra affaldsprodukter fra landbruget og alger;
109. minder om betydningen af den miljømæssige integritet af energiproduktion; opfordrer medlemsstaterne til konsekvent at anvende VVM-vurderinger for alle former for energiproduktion, herunder ukonventionel gas;
110. opfordrer Kommissionen til at støtte den såkaldte "energisikkerhedsklausul", der skal indgå i alle handels-, associerings-, partnerskabs- og samarbejdsaftaler med producent- og transitlande, og som vil fastsætte en adfærdskodeks og detaljeret beskrive de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af, at en af parterne ensidigt ændrer betingelserne;
111. bemærker vigtigheden af et bredt samarbejde i den arktiske region, navnlig blandt lande i den euro-atlantiske sfære, herunder en aftale om en særlig ordning; opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte en helhedsvurdering af fordele og risici ved EU's engagement i det arktiske område, herunder en analyse af de miljømæssige risici, i betragtning af de meget følsomme og uerstattelige områder, navnlig i Højarktis;
112. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

14.11.2012

UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET

til Udvalget om Industri, Forskning og Energi

om energikøreplanen 2050, en fremtid med energi
(2012/2103(INI))

Ordfører for udtalelse: Jacek Saryusz-Wolski

FORSLAG

Udenrigsudvalget opfordrer Udvalget om Industri, Forskning og Energi, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. minder Kommissionen om, at EU's energipolitik ud over politikken for klimaændringer og miljøpolitikken skal være i overensstemmelse med Unionens andre politiske prioriteringer, herunder sikkerhedspolitikken, udenrigs- og naboskabspolitikken, handelspolitikken og udviklingspolitikken samt politikkerne til beskyttelse af menneskerettighederne og de demokratiske principper; opfordrer til en styrket tilpasning med øjeblikkelig virkning for at sikre en effektiv energipolitik samt en sammenhængende og troværdig udenrigspolitik; fremhæver, at arbejdet hen imod EU's energiuafhængighed forbedrer EU's position som en global aktør;
2. minder Kommissionen om, at de vejledende principper i EU's energipolitik bør være at sikre energiforsyningen og begrænse EU's alt for store energiafhængighed på dette område;
3. understreger, at EU's energipolitik bør sigte efter en større grad af uafhængighed – bl.a. ved at stræbe efter en større energieffektivitet, fremme vedvarende energikilder og gå over til lavemissionskilder – og derved styrke Unionens konkurrenceevne frem for at bringe den i fare; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at forelægge initiativer, der skal beskytte EU's konkurrenceevne, for at forhindre risikoen for CO₂-lækage som følge af en flytning af produktion uden for EU, navnlig i tilfælde af begrænset eller ingen global indsats vedrørende reduktion af CO₂-emissioner; minder om, at EU's energipolitik bør være balanceret, således at gennemførelsen af foranstaltningerne til at styrke adgangen til de tre søjler om sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi sikres;
4. fremhæver den udvikling, som finder sted på de globale energimarkeder, herunder den

øgede rolle, som naturgas fra ukonventionelle energikilder og nye teknologier spiller, de skiftende udbuds- og efterspørgselsmønstre og fremkomsten af nye producent- og transitlande, der alle bør tages i betragtning i forbindelse med udformningen af EU's energipolitik;

5. understreger, at den solidaritet mellem medlemsstaterne, som EU-traktaten opfordrer til, bør være en del af både det daglige arbejde og krisehåndteringen inden for den interne og eksterne energipolitik; opfordrer Kommissionen til at komme med en klar definition af "energimæssig solidaritet" med henblik på at sikre, at den overholdes af alle medlemsstater;
6. opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at fastlægge strategiske prioriteringer i den eksterne energipolitik under behørig hensyntagen til Europas høje energifafhængighed, samtidig med at der tilstræbes en aktiv klimapolitik, ved at inddrage alle parter i klimakonventionen og navnlig centrale partnere, såsom Amerikas Forenede Stater og de fem BRIKS-lande; understreger navnlig behovet for at udbyde dialogen om strategiske energispørgsmål af gensidig interesse, fremme samarbejdet om energipolitikker og styrke forskningssamarbejdet i relevante fora, såsom energirådet for USA og EU;
7. understreger, at EU's energipolitik på ingen måde må være i modstrid med de grundlæggende værdier, som EU bygger på, især hvad angår demokrati og menneskerettigheder; opfordrer i denne henseende Kommissionen til i sine energiforbindelser at prioritere producenter og transitlande, der deler og støtter de samme værdier;
8. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et omfattende sæt af kort-, mellemlang- og langsigtede energipolitiske prioriteringer, som EU skal opfylde i forbindelserne med nabolandene, med henblik på at oprette et fælles juridisk område på baggrund af principper og normer for gældende EU-lovgivning på det indre energimarked; understreger betydningen af yderligere at udvide Energifællesskabet, navnlig med kandidatlande og lande i det østlige partnerskab, Centralasien og Middelhavsområdet, og etablere juridiske kontrolmekanismer for at bearbejde mangelfuld gennemførelse af lovgivningen; opfordrer Unionen til at udvise solidaritet med de partnere, som er en del af Energifællesskabet; fordømmer i denne henseende den seneste tids trusler fra Den Russiske Føderation over for Moldova;
9. fremhæver endvidere den stigende betydning af efterforskningen efter olie og gas i Middelhavet og det arktiske område; mener, at der er et akut behov for at udvikle en EU-politik for olie- og gasboringer til havs, herunder en afgrænsning af eksklusive økonomiske zoner i medlemsstaterne og relevante tredjelande i overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention, som alle EU's medlemsstater og EU som sådan har underskrevet;
10. understreger, at EU bør fastholde en høj politisk profil ved afgrænsningen af eksklusive økonomiske zoner og ved tildelingen af licensrettigheder til boring med henblik på at forebygge konflikter med tredjelande; understreger, at energi bør anvendes som drivkraft for fred, samarbejde og stabilitet;

11. er overbevist om, at en mere effektiv forvaltning på globalt plan vil forbedre samarbejdet med producent-, transit- og forbrugerlandene; mener derfor, at EU bør spille en stor rolle i den internationale forvaltning af energipolitikken med henblik på at fremme principper om gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling, forfølge målsætningen om bæredygtighed, nedbringe priserne og transaktionsomkostningerne og fastsætte incitamentter for markedsdeltagerne til at konkurrere om pris og kvalitet;
12. minder om, at Unionens strategiske partnerskaber med energiproducerende lande og transitlande, navnlig de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, kræver passende redskaber, forudsigelighed, stabilitet og langsigtede investeringer, som er i fuld overensstemmelse med lovgivningen for det indre energimarked; minder om betydningen af en hurtig færdiggørelse af energisammenkoblingerne med nabolande med henblik på at styrke forbindelserne med disse lande; understreger i denne forbindelse, at Unionens klimamålsætninger skal være i overensstemmelse med EU's langsigtede projekter for investering i infrastruktur, der har til formål at diversificere forsyningsruterne og energikilderne og øge Unionens energisikkerhed, som f.eks. den sydlige korridor, herunder Nabuccogasrørledningen og dens mulige sammenkædning med lande i Øst- og Centraleuropa;
13. understreger betydningen af gennemsigtighed, demokratisk kontrol og inddragelse af civilsamfundet i forbindelserne med tredjelande på energiområdet;
14. henleder opmærksomheden på det komplekse forhold mellem energi, fødevarerforsyning og udviklingen inden for sikkerhedsområdet, særlig med hensyn til ikkebæredygtige førstegenerationsbiobrændstoffer, som kan have negative sociale og miljømæssige konsekvenser for udviklingslandene; anbefaler derfor en forøgelse af investeringer i og udvikling af bæredygtige avancerede biobrændstoffer fra affaldsprodukter fra landbruget og alger;
15. er overbevist om, at Rådet bør give Kommissionen mandat til at føre forhandlinger om infrastrukturprojekter af strategisk betydning, som påvirker forsyningssikkerheden for EU som helhed, og at sådanne mandater også bør overvejes i tilfælde af andre mellemstatslige aftaler, som anses for at have en betydelig indvirkning på EU's langsigtede energipolitiske målsætninger, navnlig EU's energimæssige uafhængighed; glæder sig i denne henseende over fremskridtene i Kommissionens forhandlinger om traktaten mellem EU, Aserbajdsjan og Turkmenistan med det formål at bygge et transkaspisk rørledningssystem;
16. bemærker oprettelsen af en mekanisme til udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler mellem EU's medlemsstater og tredjelande om energipolitik, idet denne mekanisme har til formål at øge den politiske gennemsigtighed, koordinering og effektivitet i EU som helhed; opfordrer medlemsstaterne til at udvise et højere ambitionsniveau for at sikre, at de aftaler, der er i modstrid med det indre energimarkeds lovgivning, ikke gennemføres; mener, at Kommissionen bør kunne undersøge, om udkast til aftaler er i overensstemmelse med en sådan lovgivning, og deltage i forhandlinger, hvor det er relevant; mener, at mekanismen til udveksling af oplysninger er et skridt hen imod yderligere koordinering af energiindkøb uden for EU, som er af afgørende betydning for opfyldelsen af målene i energikøreplanen 2050;

17. opfordrer til, at energikøreplanen for EU og Rusland baseres på principperne om gensidig respekt og gensidighed på grundlag af reglerne i Verdenshandelsorganisationen, energichartertraktaten og den tredje energipakke; opfordrer Kommissionen til på en effektiv måde at gennemføre og anvende EU's regler for det indre marked og EU's konkurrenceregler over for alle de foretagender inden for energisektoren, der driver virksomhed på Unionens område; glæder sig i denne henseende over den nylige undersøgelse af Gazproms og dens datterselskabers konkurrencebegrænsende adfærd og beklager Den Russiske Føderations præsidents politisk motiverede dekret, som forhindrer dens energivirksomheder i at samarbejde med EU-institutionerne; fastholder, at alle virksomheder i energisektoren forventes at samarbejde fuldt ud med undersøgelsesmyndighederne; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et hensigtsmæssigt svar på dette dekret og sikre, at undersøgelsen kan fortsætte;
18. understreger behovet for at håndtere den forventede vækst i gas- og elimporten fra tredjelande til EU på kort og mellemlang sigt med henblik på at sikre energiforsyningen; fastholder, at denne udfordring for visse regioner og medlemsstater er tæt knyttet til afhængigheden af gas- og olieimport fra ét tredjeland; anerkender, at såfremt denne udfordring skal tages op, er det bl.a. nødvendigt med en styrket rolle for indenlandske energiressourcer og vedvarende energikilder, som er afgørende for at sikre konkurrenceevnen og forsyningsikkerheden, og foranstaltninger til at diversificere udbuddet af energileverandører, energiruter og energikilder; anerkender, at et strategisk mål i denne henseende er at etablere den sydlige gaskorridor og gennemføre forsyningsruten til EU for omtrent 10-20 % af EU's gasefterspørgsel inden 2020 for at give alle europæiske regioner mulighed for at få fysisk adgang til mindst to forskellige gaskilder;
19. bemærker betydningen af et bredt samarbejde i den arktiske region, navnlig blandt lande i den euroatlantiske sfære; opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte en helhedsvurdering af fordele og risici ved EU's engagement i det arktiske område, herunder en analyse af de miljømæssige risici, i betragtning af de meget følsomme og uerstættelige områder, navnlig i Højarktis;
20. opfordrer Kommissionen til at støtte den såkaldte "energisikkerhedsklausul", der skal indgå i alle handels-, associerings-, partnerskabs- og samarbejdsaftaler med producent- og transitlande, og som vil fastsætte en adfærdskodeks og detaljeret beskrive de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af, at en af parterne ensidigt ændrer betingelserne;
21. opfordrer til et tættere samarbejde mellem Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten, således at de kan udtale sig og agere kollektivt i forbindelse med emner, der vedrører den eksterne energipolitik; understreger behovet for at oprette en energipolitisk hjælpeservice inden for EU's Udenrigstjeneste og behovet for at involvere EU's delegationer i udførelsen af energidiplomati på stedet; minder om, at Europa-Parlamentet fortsat bør informeres regelmæssigt om udviklingen på dette område.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	6.11.2012
Resultat af den endelige afstemning	+ : 41 - : 2 0 : 6
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Karim Zéríbi
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Véronique De Keyser, Norbert Neuser, Alf Svensson, László Tőkés, Ivo Vajgl, Alejo Vidal-Quadras
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Leonidas Donskis, Jolanta Emilia Hibner, Michèle Striffler, Rui Tavares, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein

15.10.2012

UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESikkerhed

til Udvalget om Industri, Forskning og Energi

om Energikøreplanen 2050, en fremtid med energi
(2012/2103(INI))

Ordfører for udtalelse: Romana Jordan

FORSLAG

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed opfordrer Udvalget om Industri, Forskning og Energi, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over EU's tilsagn om at reducere drivhusgasemissionerne med henblik på at begrænse den globale gennemsnitlige temperaturstigning under 2° C over det førindustrielle niveau; glæder sig endvidere over Kommissionens målsætning om at undersøge mulighederne for at opfylde EU's CO₂-reduktionsmål og samtidig garantere energiforsyningssikkerheden og konkurrenceevnen i Europa;
2. finder det beklageligt, at Kommissionen har baseret alle CO₂-reduktionsscenarioer på antagelsen om en global klimaindsats og ikke har foretaget nogen analyse for at fastlægge EU's ambitioner i tilfælde af forsinkelser i den globale indsats; beklager ligeledes, at Kommissionen har undladt at undersøge et scenario baseret på høj energieffektivitet og en stor andel af vedvarende energikilder, som ville være det mest modstandsdygtige scenario over for højere oliepriser eller faldende olieforsyninger;
3. støtter konklusionen om, at et CO₂-frit EU senest i 2050 er realistisk, men forudsætter en storstilet indsats inden for investeringer, F&U, adfærdsændringer og efterspørgselsstyring; understreger nødvendigheden af at foretage disse investeringer nu for at undgå fastlåsning i ubæredygtige teknologier; anmoder Kommissionen om at skabe klarhed og stabilitet for investorer ved at reducere overregulering og ved at opstille klare, ambitiøse og bindende mål for emissionsreduktioner, energieffektivitet og vedvarende energi for 2030, der skal være baseret på et scenario for høj energieffektivitet og en stor andel af vedvarende energikilder på baggrund af de respektive vurderinger; understreger, at de lokale interessehavere er afgørende for, om det virkelig skal lykkes at virkeliggøre visionen om

lave CO₂-emissioner og fremme en integreret tilgang til energi, og at de derfor bør fremmes af Kommissionen gennem passende planlægning og finansiel støtte;

4. støtter Kommissionens konklusion om, at de to vigtigste no regrets-muligheder for at omlægge vores energisystem er energieffektivitet og en stor andel af vedvarende energikilder; mener, at en omlægning af vores energisystem, der alene bygger på ETS, vil kræve en høj CO₂-pris, som kan øge risikoen for CO₂-lækage; mener derfor, at der er behov for yderligere foranstaltninger til støtte af energieffektivitet og vedvarende energikilder;
5. mener, at manglen på detaljerede analyser i Kommissionens konsekvensanalyse for så vidt angår de sociale og økonomiske konsekvenser af yderligere drivhusgasreduktioner i de enkelte medlemsstater - i lyset af variationerne i energimikset i de forskellige medlemsstater - hurtigst muligt bør afhjælpes; mener, at en sådan analysesamling kan danne grundlag for, at der formuleres retfærdige langsigtede muligheder på klima- og energiområdet;
6. opfordrer Kommissionen til at opstille en klar målsætning for 2030 ved at fastsætte et ambitiøst mål for CO₂-reduktion, der omfatter mål for vedvarende energi og energieffektivitet; gentager behovet for som minimum at nå de milepæle for emissionsreduktion, der er anført i lavemissionskøreplanen, og for snarest muligt at fremlægge passende niveauer for de forskellige mål i tiden efter 2020;
7. henleder opmærksomheden på, at millioner af EU-borgere i øjeblikket lider af energifattigdom, og påpeger, at deres antal kan stige yderligere, medmindre Kommissionen optrapper overgangen til en kulstoffattig, energieffektiv økonomi ved hjælp af mekanismer på både udbuds- og efterspørgselsiden med henblik på at fremme en overordnet ændring i energiforbrugsadfærden;
8. mener, at yderligere EU-forpligtelser vedrørende nye reduktionsmål for tiden efter 2020 ud over dem, der allerede er godkendt, bør gøres afhængig af Kommissionens analyse af og redegørelse for de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af 2020-reduktionsmålene;
9. er af den opfattelse, at udviklingen af vedvarende energikilder gradvist skal fortsættes frem til 2050, og at der derfor allerede nu bør fastsættes vejledende mål frem til 2050; mener, at fastsættelsen af et bindende mål for 2030 er en absolut nødvendighed, hvis aktørerne skal have sikkerhed for deres investeringer;
10. understreger, at indgåelsen af en juridisk bindende global aftale om at reducere emissionerne og inddragelse i processen af verdens største udledere, herunder Kina, Indien, USA og Brasilien, vil forbedre chancerne for at opnå en reel reduktion af drivhusgasudledningen;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle fornuftige mekanismer til finansiering af energiomlægningen, herunder et styrket EU-emissionshandelssystem, innovationsinitiativer såsom Horisont 2020, øget inddragelse af EIB i finansieringen af projekter for vedvarende energi og energieffektivitet og markedsbaserede mekanismer, samt til at fremme udviklingen af energinet på tværs af landegrænser;

12. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle politikker og fælles infrastrukturer med sigte på, EU i 2050 kan være selvforsynende med mindst 50 % af sit samlede energibehov;
13. påpeger, at enhver udvidelse af ETS-systemet klart bør defineres og ikke må medføre en kunstig forhøjelse af prisniveauet for emissionskvoter ved hjælp af mekanismer såsom tilbageholdelse eller lignende;
14. påpeger behovet for at modvirke den reelle fare for CO₂-lækage i form af udflytning af energiintensive industrier til lande uden for EU;
15. anmoder Kommissionen om snarest muligt at fremsætte en yderligere vurdering med forslag til foranstaltninger, der kan forhindre risikoen for CO₂-lækage som følge af en udflytning af produktion til lande uden for EU, herunder især en vurdering af yderligere scenarier i tilfælde af, at der på globalt plan træffes få eller slet ingen yderligere foranstaltninger til reduktion af CO₂-emissioner;
16. opfordrer Kommissionen til under udarbejdelsen af energiinfrastrukturplaner at tage hensyn til den potentielle fare for CO₂-lækage, især i medlemsstater med vidtstrakte grænser og geografisk nærhed til ikke-EU-lande;
17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde udviklingen og ibrugtagningen af bæredygtige og klimavenlige teknologier, og især at styrke vedvarende energikilders rolle (herunder ved at give dem forrang i lastfordelingen, øge deres kommercielle anvendelighed, f.eks. via stabile og forudsigelige støtteordninger) optrappe den effektive udnyttelse af energiressourcerne og nedtrappe brændstofs subsidier, der tilskynder til unødvendigt og ineffektivt ressourceforbrug og som sammen med andre markedsmæssige mangler såsom markedsconcentration, regulerede energipriser og manglende likviditet på markederne for intradag- og balancemarkeder udgør en hindring for modne vedvarende energiteknologiers konkurrenceevne; gentager i denne forbindelse sin opfordring til indførelse af bæredygtighedskriterier for energiudnyttelse af biomasse, som overordnet vil sikre såvel ressourceeffektivitet som klimafordele inden for en rimelig tidsramme og samtidig styrke det indre energimarkeds funktionsevne;
18. mener, at det overordnede mål om opnåelse af CO₂-frihed nødvendiggør en væsentlig reduktion af transportemissionerne, hvilket indebærer yderligere udvikling af alternative brændstoffer, forbedring af transportmidlernes energieffektivitet samt en betydelig stigning i anvendelse af elektricitet og dermed store investeringer i el-infrastruktur, netforvaltning og energilagring; bemærker, at det er nødvendigt med hurtig handling for at undgå at blive fastlåst på en kurs mod øgede emissioner på grund af infrastrukturens lange livscyklus;
19. glæder sig over den vigtige rolle, vedvarende energikilder spiller for CO₂-frihed og energisikkerhed, og opfordrer til en større kommerciel anvendelse heraf; er bekymret over den langsomme udvikling og ibrugtagning af CCS-teknologier i lyset af den forventede yderligere stigning i anvendelsen af kul som energikilde på globalt plan; anerkender, at kerneenergi i øjeblikket er en af de vigtigste lavemissionsenergikilder, der er i brug, og opfordrer Kommissionen til at arbejde hen imod en større accept heraf i offentligheden ved at gøre brug af stresstest; tilskynder til initiativer til formidling af omfattende

information til offentligheden med henblik på at forbedre dens accept af placeringen af anlæg;

20. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at afslutte arbejdet med at etablere et fælles, fuldt harmoniseret energimarked i EU, som takket være en effektiv funktionsmåde kan bidrage til at opfylde de fastsatte energi- og klimamål;
21. mener ikke, at det vil være muligt at sikre en bæredygtig energiforsyning i hele EU, så længe hele dets område ikke betjenes af intelligente netværk, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at bidrage mere aktivt til, at sådanne netværk etableres så hurtigt som muligt, og i den forbindelse først og fremmest sikre, at ingen medlemsstat kommer til at stå uden for de fælles EU-netværk;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere alle eksisterende teknologier og infrastrukturer med henblik på at skabe et ægte europæisk supernet for elektricitet og gas med effektive intelligente målemuligheder for borgerne, så de får adgang til sikre forsyninger til rimelige og fair priser;
23. opfordrer EU til at overveje en fuld integration af opvarmnings- og kølingssektoren på vej mod et CO₂-fattigt energisystem i 2050; påpeger, at denne sektor i dag repræsenterer ca. 45 % af det endelige energiforbrug i Europa, og at der er behov for en større forståelse af opvarmnings- og kølingssektorens vigtige rolle for CO₂-fattige energisystemer;
24. opfordrer Kommissionen til at undersøge de forskellige mulige teknologier til energilagring i EU og deres potentialer på en holistisk måde ved at integrere EU-politikkerne forbundet med det indre marked, energinetkapacitet med politikkerne forbundet med energi og klimaændringer samt forbrugernes interesser, således at EU's energi- og klimamål kan opfyldes og afhængigheden af energi fra lande uden for EU mindskes, og et ægte indre marked med lige konkurrencevilkår for energi kan etableres med den størst mulige sikkerhed for den fremtidige energiforsyning;
25. minder om, at hver medlemsstat har en traktatsikret ret til at udforme sit eget energimiks på grundlag af sine geografiske og tekniske forudsætninger og afhængigt af de lokale råstofreserver;
26. minder om betydningen af den miljømæssige integritet af energiproduktion; opfordrer medlemsstaterne til konsekvent at anvende VVM-vurderinger for alle former for energiproduktion, herunder ukonventionel gas;
27. bemærker den øgede aktivitet omkring udforskningen af olie- og gasfelter i Middelhavet og det arktiske område; mener, at EU bør fremme udviklingen af en international retlig ramme for beskyttelse af Højarktens svarende til de bestemmelser, der allerede er fastlagt i Antarktis i traktaten om Antarktis og protokollen om miljøbeskyttelse; mener, at der for så vidt angår andre dele af Arktis, der befinder sig i EU- og EØS-staters eksklusive økonomiske zoner, er et presserende behov for, at den foreslåede forordning om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter kommer til at indeholde bestemmelser om borerier, der sikrer, at fjerntliggende områder ikke udsættes for højere risici end andre områder, og at ekstreme driftsbetingelser, såsom langvarig mørke, isomgivelser eller dybt vand, nøje afspejles i godkendelsesprocessen;

28. minder om nødvendigheden af, at EU-budgettet bringes på linje med EU's klima-, miljø- og energimål;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	10.10.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 52 -: 9 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Martina Anderson, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Béliet, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Chris Davies, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaf, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seiber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Åsa Westlund, Sabine Wils
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Adam Gierek, Julie Girling, Romana Jordan, Csaba Sándor Tabajdi, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Anna Záborská, Andrea Zanoni

6.12.2012

UDTALELSE FRA UDVALGET OM DET INDRE MARKED OG FORBRUGERBESKYTTELSE

til Udvalget om Industri, Forskning og Energi

om Energikøreplanen 2050, en fremtid med energi
2012/2103 (INI))

Ordfører for udtalelse: Olle Schmidt

FORSLAG

Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse opfordrer Udvalget om Industri, Forskning og Energi, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse og understreger, at det er nødvendigt med konkrete forslag på dette område; mener, at det er altafgørende at nå til enighed om, hvilken retning Unions langsigtede politik skal tage, når målene for Europa-2020-strategien er blevet opfyldt, for at skabe forudsigelighed for erhvervslivet og forbrugerne;
2. understreger, at det er afgørende vigtigt, at medlemsstaterne og Kommissionen sikrer en rettidig, korrekt og fuldstændig gennemførelse af den eksisterende lovgivning, herunder det regelværk, der skal vedtages i henhold til den tredje pakke om det indre energimarked, og rimelige konkurrenceregler for alle virksomheder i energisektoren, der opererer på Unionens område, med henblik på at opnå et integreret og konkurrencedygtigt indre energimarked i EU senest i 2014; opfordrer Kommissionen og Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) til at overvåge de nationale gennemførelsesforanstaltninger nøjere og udvikle nye virksomhedsmodeller;
3. fremhæver vigtigheden af det indre marked for energi og understreger, at der stadig er behov for en stor indsats for at mindske afhængigheden af energi fra tredjelande og sikre et mere selvforsynende og selvproducerende EU i 2050; anmoder medlemsstaterne om at gennemføre retningslinjerne for Transeuropæiske Net på Energiområdet og sikre indbyrdes forbindelighed og interoperabilitet på EU-niveau;
4. mener, at der er behov for et åbent, gennemsigtigt, integreret, harmoniseret og konkurrencedygtigt indre energimarked med henblik på at opnå konkurrencedygtige

energipriser, forsyningssikkerhed og bæredygtighed samt effektiv anvendelse af vedvarende energi i stor målestok og energi fra ukonventionelle kilder, og at det fortsat er en stor udfordring for medlemsstaterne at etablere et sådant marked; glæder sig over liberaliseringen af det indre energimarked som et nødvendigt skridt, der kan bidrage til at sænke elektricitets- og gasudgifterne for forbrugerne samtidig med at det sikres, at energimarkederne bliver mere gennemsigtige og bedre overvåget, således at der sikres konkurrencedygtige og rimelige priser for forbrugerne; mener med dette formål for øje, at det også er væsentligt at sørge for, at de nationale reguleringsmyndigheder fungerer effektivt og koordineres på EU-niveau;

5. mener, at overgangen til en energieffektiv økonomi med lav CO₂-udledning er en mulighed ikke kun for bæredygtighed men også for forsyningssikkerhed og konkurrenceevne i Europa, og at en reduktion af drivhusgasemissionerne kan være en konkurrencemæssig fordel på det voksende globale marked for energirelaterede varer og tjenesteydelser; understreger, at dette er en mulighed for de europæiske SMV'er, der driver virksomhed på markedet for vedvarende energi, som i betydeligt omfang kan sætte gang i udviklingen af iværksættervirksomhed og innovation og eventuelt kan udgøre en af de vigtigste kilder til jobskabelse;
6. understreger, at energieffektivitet er en yderst omkostningseffektiv måde for Europa at nå sine mål for energi og klimaændringer og sine økonomiske mål; minder om det enorme potentiale, som energieffektivitet indebærer med hensyn til begrænsning af vores afhængighed af importeret energi og genopretning af økonomien; erkender, at et skift til en mere energieffektiv økonomi vil kunne fremskynde udbredelsen af innovative teknologiske løsninger og forbedre erhvervslivets konkurrenceevne i Unionen, hvilket vil fremme økonomisk vækst og skabe job af høj kvalitet i flere sektorer med tilknytning til energieffektivitet;
7. understreger, at det er nødvendigt at støtte små decentraliserede producenter af vedvarende energi, herunder regionale og lokale organer, for at hjælpe dem med at blive integreret i netværket, og mener, at de regionale og lokale myndigheder fortsat bør have lettere adgang til finansiering til vedvarende energi fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB);
8. påpeger, at den nuværende ordning til fremme af vedvarende energi er økonomisk ineffektiv som følge af de mange forskellige programmer i medlemsstaterne; efterlyser klare politiske rammer på EU-niveau med henblik på strategisk fremme af økonomisk effektive investeringer i energikilder med lavt kulstofindhold på lokalt, regionalt, nationalt og EU-niveau;
9. understreger, at valget af energimiksløsninger, selv om det påhviler de enkelte medlemsstater, bør foretages under hensyntagen til de fælles mål og eventuelt gøres til genstand for en koordineret fremgangsmåde på EU-plan, da de opstillede mål måske ellers ikke kan opfyldes, især med hensyn til bestræbelser på at kombinere vedvarende energikilder; erindrer om, at det er umuligt at forudsætte det omtrentlige behov for investeringer i energiinfrastruktur uden at foretage et skøn over, hvordan sammensætningen af energimikset forventes at være i 2030;
10. understreger betydningen af energi i forhold til at stimulere vækst og konkurrenceevne i

EU; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en strategi for tiden efter 2020 og til at fremlægge politiske rammer for 2030 for en europæisk energipolitik med et fælles mål for reduktion af drivhusgasemissioner, der er foreneligt med EU's målsætning om frigørelse fra kulstof inden 2050, og som er underbygget af en konsekvensanalyse; opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres løbende indsats for at nå de aktuelle 2020-mål på det energipolitiske område i EU;

11. finder det af afgørende betydning at fokusere EU's og medlemsstaternes opmærksomhed på investeringer i infrastruktur for at fremme energisikkerheden og moderniseringen af energiforsyningen, i betragtning af at den mest effektive måde til at fremme denne form for langsigtede investeringer er at kombinere dem med konkrete foranstaltninger af reguleringsmæssig og finanspolitisk karakter og de nødvendige nationale offentlige retningslinjer;
12. påpeger, at virkningerne af at opsamle, transportere og lagre CO₂ endnu er ukendte; noterer sig Det Internationale Energiagenturs (IEA's) rapport "World Energy Outlook 2012", der fremhævede den rolle, som CO₂-opsamling og -lagring spiller i forbindelse med visse politiske scenarier; erkender, at der er bekymringer i offentligheden med hensyn til denne teknologi, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en midtvejsrapport, hvori den evaluerer de resultater, der er opnået med anvendelsen af EU-støttede demonstrationsprojekt for kulfyrede kraftværker;
13. fremhæver den rolle, som intelligente net spiller i at muliggøre tovejskommunikation mellem elektricitetsproducenter og forbrugere, og påpeger, at intelligente net kan give forbrugere mulighed for at kontrollere og tilpasse deres elektricitetsforbrug; påpeger, at det er afgørende at have en stærk beskyttelse af personlige oplysninger og at gennemføre forbrugeroplysningsprogrammer, såsom oplysningskampagner i skoler og på universiteter, navnlig hvis intelligente målere skal have en reel effekt; understreger, at medlemsstaterne bør stille de relevante oplysninger til rådighed på websteder for forbrugere, og at alle relevante aktører, såsom bygherrer, arkitekter og leverandører af varme- og køleudstyr samt elektronisk udstyr bør indhente ajourførte oplysninger og sammenligne priser og tjenester og på baggrund heraf vælge den energileverandør, der passer bedst til deres formål;
14. finder det væsentligt, at informations- og kommunikationsteknologiens rolle fremmes, og at EU satser kraftigt på innovation og forskning, eftersom udviklingen af innovative teknologier vil bidrage til at øge sikkerheden og tiltrække investeringer;
15. henleder opmærksomheden på energipolitikken for Europa, som anerkender atomkraftens bidrag med hensyn til konkurrenceevne, omkostningseffektivitet, reduktion af CO₂-emissioner og forsyningssikkerhed; påpeger, at atomenergiteknologier har potentiale til at opfylde energi- og klimamålene både på kort og længere sigt, forudsat at alle sikkerhedskrav i forbindelse med deres drift er fuldstændig opfyldt, og der tages hensyn til de respektive projekters fulde livscyklus;
16. anerkender, at instrumenter, som f.eks. energibeskatning, CO₂-afgifter og emissionshandelsordninger er vigtige drivkræfter til opnåelse af målene for emissionsreduktion på en omkostningseffektiv måde, men mener, at de i sidste instans vil bebyrde forbrugerne med højere energipriser;

17. understreger betydningen af at reducere det samlede energiforbrug og øge energieffektiviteten inden for transportsektoren, herunder gennem transportplanlægning og støtte til den offentlige transport på medlemsstatsniveau; understreger ligeledes, at vedvarende energiprojekter inden for rammerne af programmet for transeuropæiske transport- og energinet (TEN-T og TEN-E) bør fremmes;
18. understreger betydningen af nationale mål for energi fra biobrændstoffer og andre brændstoffer fra vedvarende energikilder, da de er afgørende for at kunne opfylde de målsætninger, der er opstillet i Kommissionens meddelelse; påpeger, at disse mål giver sikkerhed for investorerne og tilskynder til udvikling af vedvarende energikilder; understreger imidlertid, at det er vigtigt at tilskynde til anvendelse af andengenerationsbiobrændstoffer, der er fremstillet af affald, restprodukter og andre celluloseholdige nonfood-materialer;
19. mener, at medlemsstaterne bør tilskynde lokale og regionale myndigheder til at udarbejde handlingsplaner vedrørende vedvarende energikilder og træffe foranstaltninger til at øge offentlighedens opmærksom på fordelene ved energi fra vedvarende energikilder;
20. mener, at det bør gøres klart, hvad der kan gøres via henholdsvis energipolitikken og socialpolitikken; påpeger, at alle de scenarier, som Kommissionen opstiller, tyder på, at omkostningerne til energi og transport vil vokse og udgøre en stigende del af de udgifter, der må afholdes af forbrugere og SMV'er; mener, at medlemsstaterne bør udvikle foranstaltninger til at sikre tilgængelig og disponibel energi til overkommelige priser for alle borgere, navnlig for samfundets mest sårbare borgere;
21. mener, at energioplysning både har afgørende betydning for at ændre folks adfærd og er et af de grundlæggende instrumenter til at opbygge en ny bæredygtig udviklingsmodel; opfordrer Kommissionen til at afsætte de midler, der er behov for til energioplysning inden for den næste flerårige finansielle ramme;
22. fastholder, at Kommissionen sammen med medlemsstaterne, regionale og lokale myndigheder samt repræsentanter for civilsamfundet periodisk bør iværksætte energioplysningskampagner i europæiske, nationale, regionale og lokale medier, herunder interaktive kampagner, for at gøre oplysningerne klare, forståelige og tilgængelige for alle borgere, virksomheder og brancheforeninger; erkender ligeledes, at der er behov for oplysningskampagner i skoler og på universiteter med henblik på at inddrage de nye generationer i adfærdsændringen;
23. anerkender Unionens forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne med 80-95 % under 1990-niveauet inden 2050; understreger behovet for en akut indsats på lokalt, regionalt, nationalt, internationalt og globalt plan for i tilstrækkelig grad at kunne løfte den opgave at begrænse den gennemsnitlige globale overfladetemperaturstigning til under 2° C for at forebygge yderligere farlige klimaforandringer;
24. mener, at finanskrisen bør benyttes som en lejlighed til at ændre vores samfundsudviklingsmodel i retning af en meget energieffektiv og klimarobust økonomi, der fuldt ud er baseret på vedvarende energi; understreger behovet for, at Kommissionen fremkommer med konkrete forslag til en energi- og klimapakke for 2030 med udgangspunkt i de nuværende tre søjler, dvs. reduktion af drivhusgasserne, fremme af

vedvarende energi og forøget energieffektivitet;

25. understreger, at det er afgørende at lægge større vægt på energiforbruget, hvis omdannelsen af energisystemet skal blive en realitet; understreger behovet for at prioritere efterspørgselssiden højere for at sikre udbredelsen af teknologier og systemer til slutbrugerne, der medvirker til at opnå en ændring af energisystemet til en overkommelig og bæredygtig pris for samfundet;
26. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et omfattende sæt af kort-, mellemlang- og langsigtede energipolitiske prioriteringer, som EU skal opfylde i forbindelserne med nabolandene, med henblik på at oprette et fælles juridisk område på baggrund af principper og normer for gældende EU-lovgivning på det indre energimarked;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	28.11.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 33 -: 4 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Vicente Miguel Garcés Ramón, Thomas Händel, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Gino Trematerra, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Raffaele Baldassarre, Regina Bastos, Jürgen Creutzmann, Ashley Fox, Marielle Gallo, María Irigoyen Pérez, Morten Løkkegaard, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Marc Tarabella, Patricia van der Kammen, Kerstin Westphal

29.11.2012

UDTALELSE FRA REGIONALUDVIKLINGSUDVALGET

til Udvalget om Industri, Forskning og Energi

om Energikøreplanen 2050, en fremtid med energi
(2012/2103(INI))

Ordfører for udtalelse: Lena Kolarska-Bobińska

FORSLAG

Regionaludviklingsudvalget opfordrer Udvalget om Industri, Forskning og Energi, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over Kommissionens energikøreplan 2050 og dens målsætning om at sikre alle europæiske borgere lige og universel adgang til en bæredygtig energiforsyning;
2. understreger, at det er nødvendigt at forene gennemførelsen af klimamålene med behovet for bæredygtig og konkurrencedygtig vækst og energisikkerhed i regionerne; finder det i denne henseende dybt beklageligt, at køreplanen alene bygger på scenarier på EU-plan, ikke redegør for konsekvenserne af politiske valg for de enkelte medlemsstater og ikke tager højde for de særlige forhold på lokalt og regionalt plan; mener, at deres deltagelse i alle gennemførelsesfaser og -procedurer er afgørende for at bevare og styrke den territoriale samhørighed;
3. støtter henstillingen fra den rådgivende gruppe for energikøreplanen om udtrykkeligt at beskæftige sig med og afdække de potentielle afvejninger og synergier mellem CO₂-reduktion, forsyningssikkerhed og konkurrenceevne inden for hvert scenarie;
4. opfordrer på det kraftigste til at indarbejde konklusionerne fra Kommissionens arbejdsdokument "Regioner i 2020 – en vurdering af fremtidens udfordringer for EU's regioner" om vigtigheden af også at tage højde for potentialet i regionerne i den yderste periferi og de mindre udviklede regioner på energiforsyningsområdet i de kommende år;
5. understreger, at alle fremtidige tiltag på energiområdet skal sikre en retfærdig fordeling af byrden mellem de europæiske regioner og tage højde for deres specifikke forhold;
6. mener, at der må rettes opmærksomhed mod de regioner, hvor den primære energikilde

stadig er kul, og/eller hvor kulproduktion og kulbaseret elproduktion er afgørende regionale beskæftigelseskilder; mener, at der er behov for de yderligere sociale foranstaltninger i medlemsstaterne støttet af stærke EU-foranstaltninger, hvis de regionale arbejdsmarkeder skal kunne tilpasse sig grønne job og uddannelse, og hvis scenarierne i energikøreplanen 2050 skal kunne accepteres af befolkningerne i de berørte regioner; mener, at det er nødvendigt at gå ind for at fremme vedvarende energi og energibesparelser i overensstemmelse med 2020-målene;

7. mener, at forslagene i energikøreplanen skal støttes af en passende finansiering af specifikke programmer, og at samhørighedspolitikken ikke bør opfattes som en erstatning for en sådan finansiering; understreger, at samhørighedspolitikken kan støtte visse indsatsområder såsom energieffektivitet som en supplerende kilde til finansiel støtte, men kun hvis de pågældende programmer fremmer målsætninger for samhørighedspolitikken;
8. understreger, at de fleste scenarier i energikøreplanen ikke er gennemførlige, hvis ikke tilslutningen øges, og hvis der ikke udvikles lokale og regionale intelligente distributionsnet til elektricitet og gas samt decentral produktion og mikroproduktion af vedvarende energi; mener, at EU ud over grænseoverskridende projekter bør vedtage foranstaltninger til støtte for etableringen eller ajourføringen af denne slags lokal og regional intelligent energiinfrastruktur i alle europæiske regioner;
9. mener, at man for at sikre energiforsynings sikkerheden bør give regionerne ved EU's ydre grænser særlig opmærksomhed ved at støtte etableringen af net og udviklingen af nye energiinfrastrukturer i samarbejde med nabolandene;
10. bemærker, at alle energiprognoser, herunder energikøreplanen, bygger på usikre antagelser vedrørende teknologiske og økonomiske udviklinger; understreger derfor, at alle politiske valg og programmer, herunder dem, der er knyttet til samhørighedspolitikken, skal underkastes fortsat revision og justeringer og baseres på de mest forsigtige antagelser;
11. påpeger, at det aktuelle økonomiske klima understreger behovet for at vedtage en integreret tilgang til energispørgsmål, som tager behørigt hensyn til deres økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter; mener, at det er vigtigt at tage højde for såvel de gavnlige som de skadelige bivirkninger under udførelsen af det arbejde, der på mellemlang og lang sigt er nødvendigt for at sikre alle europæiske borgere adgang til sikker og bæredygtig energi til en overkommelig pris;
12. mener – i betragtning af at hvert eneste scenarie i energikøreplanen viser, at energipriserne vil stige i løbet af de kommende år – at medlemsstaterne bør enes om tiltag, der har til formål at sikre, at prisstigningerne står i forhold til de forskellige niveauer af husstandsindkomster i Europa, og undgå en øget energifattigdom i Europa;
13. bemærker, at forskellige geografiske vilkår gør det umuligt at gennemføre en fælles energipolitik for alle regioner; mener uanset kriteriet for fælles handling, og idet Parlamentet er bevidst om nødvendigheden af at overholde EU's politiske rammer, at hver enkelt europæisk region bør kunne følge en individuel plan, der er tilpasset dens situation og økonomi, og udvikle de bæredygtige energikilder, der kan opfylde målene i energikøreplanen 2050 mest effektivt, og minder om, at produktion af især vedvarende

energi spiller en central rolle for udviklingen af og beskæftigelsen i både landdistrikterne og de områder, der ikke er landdistrikter; opfordrer derfor alle regioner til at udvikle og gennemføre energistrategier og til at overveje at indarbejde energi i deres forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering; mener, at EU på grundlag af en sådan specialisering bør måle europæiske energimål på EU-plan i stedet for nationale mål;

14. beklager, at Kommissionen ikke har gennemført de fagfællebedømte henstillinger fra Kommissionens rådgivende gruppe om energikøreplanen 2050; opfordrer Kommissionen til at udgive en ajourført version af energikøreplanen, som tager højde for disse henstillinger;
15. minder om, at den energimæssige udfordrings regionale dimension i høj grad afgøres af nationale beslutninger vedrørende energimiks og udvikling af energiinfrastruktur; understreger derfor behovet for, at EU udvikler en egentlig fælles energipolitik, som kan sikre et velfungerende indre marked og energiforsyningsikkerhed og er gældende for alle regioner;
16. støtter en global aftale om klimaændringer, men beklager, at køreplanen ikke præsenterer et scenarie, hvor der ikke nås en sådan aftale; understreger risikoen for CO₂-lækage for Europas sværindustri og konsekvenserne for den regionale udvikling og sociale samhørighed;
17. anmoder Kommissionen om at fremlægge et forslag til, hvordan man kan øge effektiviteten ved anvendelse af vedvarende energi i EU og dets regioner ved at stræbe hen imod et system af EU-dækkende fælles incitament for vedvarende energikilder, hvilket ville gøre det muligt at anvende specifikke typer af vedvarende energi i de EU-regioner, hvor de er mest omkostningseffektive, og dermed sænke elpriserne; mener, at der på mellemlang sigt kunne oprettes markedsgrupper for vedvarende energi på regionalt plan;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	27.11.2012
Resultat af den endelige afstemning	+ : 35 - : 1 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Tomasz Piotr Poreba, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Jan Březina, Andrea Cozzolino, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Lena Kolarska-Bobińska, Heide Rühle, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	24.1.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 35 -: 9 0: 14
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Christian Ehler, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Antonio Cancian, Daniel Caspary, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Holger Krahmer, Bernd Lange, Werner Langen, Markus Pieper
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Catherine Bearder, Jean-Paul Bisset, Karima Delli, Nikolaos Salavrakos